

คู่มือปฏิบัติงานการดำเนินการ ทางวินัยพนักงานส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระ
อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

คำนำ

คู่มือการปฏิบัติงานการดำเนินการทางวินัยเล่มนี้ ได้จัดทำขึ้นโดยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินการทางวินัย ซึ่งการดำเนินการสอบสวนทางวินัยโดยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการ จำนวนอย่างน้อยสามคน ซึ่งประธานกรรมการต้องมีตำแหน่งระดับ ไม่ต่ำกว่า หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูก กล่าวหา โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มี ประสบการณ์ด้านการดำเนินการ ทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน และเนื่องจากการสอบสวน ทางวินัย กระบวนการ ที่มีลำดับขั้นตอนที่ยุ่งยากและซับซ้อน ค่อนข้างยากในการทำความเข้าใจ และปฏิบัติ หากมิได้ ปฏิบัติเป็นประจำก็อาจเกิดความผิดพลาดได้ง่าย ฉะนั้น ในฐานะที่ตนเองมีตำแหน่งหน้าที่เป็นนิติกรซึ่งมี ภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวนี้โดยตรง ได้เห็นถึงความสำคัญของการสอบสวนทางวินัย และ คิดว่าจะต้องมีส่วนช่วยในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ให้เป็นกรรมการสอบสวนทางวินัยให้สามารถ เข้าใจกระบวนการทางวินัยได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง จึงได้เขียนคู่มือเล่มนี้ขึ้น โดยมีจุดประสงค์ เพื่อให้เป็นเสมือนหนึ่งเครื่องมือที่จะนำมาใช้ ในการสอบสวนทางวินัย สำหรับข้าราชการตำแหน่งอื่น นอกจากตำแหน่งนิติกรที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสวนทางวินัย คู่มือเล่มนี้ ผู้เขียนได้เรียบเรียง ขึ้นโดยยึดหลักเกณฑ์ตามกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นหลักสำคัญซึ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือเล่มนี้จะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเกิดความรู้ และ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับ ไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานในหน้าที่สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี แต่ถ้าหากจะมี ความผิดพลาดใดๆ เกิดขึ้นจากคู่มือเล่มนี้แม้แต่เพียงเล็กน้อย ข้าพเจ้าก็ต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ และขออ้อม รับความผิดพลาด นั้นๆ ไว้แต่เพียงผู้เดียว

งานการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระ

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	๑
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย	๒
หน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย	๓
การดำเนินการทางวินัย และการสอบสวนทางวินัย	๔
ข้อปฏิบัติในการสอบถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา/พยาน	๕
การรวบรวมพยานหลักฐาน	๖
ฐานความผิดทางวินัยและโทษทางวินัย	๗
รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย	๘
ขั้นตอนการดำเนินการทางวินัย และการสอบสวนทางวินัย	๑๐

ภาคผนวก

- ระยะเวลาดำเนินการของคณะกรรมการดำเนินการทางวินัย
- แผนภูมิแสดงกระบวนการดำเนินการทางวินัย
- แผนภูมิแสดงกระบวนการดำเนินการทางวินัย กรณีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
- แผนภูมิแสดงกระบวนการดำเนินการทางวินัย กรณีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง
- ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

บทนำ

ความหมายของการสอบสวนทางวินัย

การสอบสวนทางวินัย คือ การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลาย เพื่อที่จะให้ได้ทราบ ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ หรือพิสูจน์เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังกล่าวหาข้าราชการ หรือ ลูกจ้างว่ากระทำผิดวินัย ไม่ว่าจะร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม และพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหา ได้กระทำผิดวินัยจริงหรือไม่ อย่างไร และถ้ากระทำผิดวินัยแล้วควรจะได้รับโทษสถานใด ด้วยเมื่อได้มี การกล่าวถึงคำว่าสอบสวนทางวินัยนี้ ผู้เขียนเห็นว่ายังมีอีกคำหนึ่งที่มีความหมายคล้ายๆ กัน คือ คำว่า “การสืบสวน” ซึ่งก็คิดว่าบางคน อาจจะเรียกหรือนำไปใช้หรือเข้าใจความหมายได้ไม่ถูกต้องนัก จึงควร ที่จะทำความเข้าใจให้ถูกต้องไว้ด้วย โดยคำว่า นี้จะหมายถึงการเสาะแสวงหาข้อเท็จจริง และหลักฐาน เพื่อที่จะทราบถึงรายละเอียดแห่งกรณีที่เกิดเรื่องราวต่างๆ ขึ้น และสำหรับในทางวินัยแล้ว เราก็มักจะได้ยิน คำๆ นี้ ควบคู่กับการหามูลแห่งการกระทำความผิด ก่อนที่จะมีการดำเนินการทางวินัย หรือการสอบสวนต่อไป

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เมื่อใดที่ต้องมีการสอบสวนทางวินัย

การสอบสวนทางวินัยจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีกรณีสงสัยว่ามีมูลอันน่าเชื่อว่าเป็นความผิดทางวินัย ซึ่งอาจมีที่มาของมูลกรณีแห่งเรื่องที่ปรากฏขึ้นได้หลายทาง เช่น มีผู้ร้องเรียนกล่าวหา ผู้บังคับบัญชา เห็นเองการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๒๖ แห่งประกาศ ก.อบต.จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ไม่ได้กำหนดแบบพิธีการ ในการดำเนินการว่าจะต้องทำอะไร โดยเพียงแต่ระบุไว้ว่า ให้ดำเนินการตาม วิธีการที่นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเห็นสมควร โดยอาจมอบหมายให้พนักงานส่วนตำบลผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาสอบสวนแทน หรือตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้ แต่อย่างไรก็ตาม การดำเนินการโดยทั่วไป ก็จะต้องมีการพิจารณาในเบื้องต้นก่อนว่า กรณีที่เกิดขึ้น มีมูลที่ควรกล่าวหาหรือไม่ และถ้าเห็นว่ามีมูล จึงควรตั้งเรื่องกล่าวหาและรวบรวมหลักฐาน ตามสมควร แก่กรณี เพื่อประโยชน์ในการ วินิจฉัยข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนี้ จะดำเนินการในรูปแบบใด ก็ได้ไม่มีกฎเกณฑ์บังคับไว้ แต่ถึงแม้ว่าจะมิได้มีรูปแบบบังคับไว้ จากประสบการณ์ในการทำงานใน ตำแหน่งนิติกรของผู้เขียน ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะว่าควรใช้แบบตามที่กำหนดไว้สำหรับการสอบสวนทางวินัย อย่างร้ายแรง (แบบ สว.๑ – แบบ สว.๖) ในการดำเนินการสอบสวนสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงด้วย เพื่อความสะดวก และครบถ้วนในการปฏิบัติ

การแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ตามข้อ ๔๙ แห่งประกาศ ก.อบต.จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ กำหนดให้แต่งตั้งจากข้าราชการ พนักงาน ส่วนตำบลในสังกัดกรณีมีเหตุผลความจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณาหรือเพื่อความยุติธรรม การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจแต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนให้แต่งตั้ง จำนวนอย่างน้อย สามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งมีตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลกำหนด โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็น เลขานุการคณะกรรมการ สอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตร การดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย อย่างน้อยหนึ่งคน ในกรณีจำเป็น จะให้มีผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นพนักงานส่วนตำบล หรือพนักงานส่วน ท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน หรือลูกจ้างประจำหรือพนักงานจ้างตามภารกิจก็ได้ คำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน ต้องระบุชื่อและ ตำแหน่ง ระดับ ของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่ง ระดับของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ สอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

หน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

หน้าที่ที่เป็นหลักโดยทั่วไปของกรรมการสอบสวน ก็คือ การทำหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้มีการกำหนดไว้สอบสวนพิจารณา ซึ่งได้กำหนดไว้ในหมวด ๗ แห่งประกาศ ก. อบต.จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซึ่งสามารถที่จะสรุปเป็นข้อสำคัญ ๆ ไว้ได้ ดังนี้

ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมคณะกรรมการ แล้วแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๒ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเท่าที่มีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้อำนาจดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้อำนาจดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้อำนาจดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้อำนาจดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลส่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ประธานกรรมการ รายงานเหตุให้นายก องค์การบริหารส่วนตำบลเสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลทราบเพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวน ต่อไป

การดำเนินการทางวินัย และการสอบสวนทางวินัย

การดำเนินการทางวินัย หมายถึง กระบวนการทั้งหลายที่กระทำเป็นวิธีการตามกฎหมายตามมาตรฐานทั่วไปหรือตามหลักเกณฑ์ เมื่อมีผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ซึ่งได้แก่ การสืบสวน การตั้งเรื่องกล่าวหา การสอบสวน การให้พักราชการและการให้ออกจากราชการไว้ก่อน การพิจารณาความผิด การกำหนดโทษ และการลงโทษ

จุดมุ่งหมายของการดำเนินการทางวินัยก็เพื่อให้ได้ความจริงว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในกรณีใดหรือไม่ ให้เป็นไปโดยยุติธรรมตามกระบวนการทางกฎหมาย ให้ผู้กระทำความผิดได้รับ การลงโทษ และไม่ให้ลงโทษผู้ไม่มีความผิด ให้การลงโทษเป็นไปโดยเหมาะสมกับความผิด และเพื่อให้การลงโทษไปโดยสุจริต

การสอบสวนทางวินัย คือ การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลาย เพื่อที่จะให้ได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ หรือพิสูจน์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาข้าราชการ หรือ ลูกจ้างว่ากระทำ ผิดวินัย ไม่ว่าจะร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม และพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัย จริงหรือไม่ อย่างไรและถ้ากระทำความผิดวินัย แล้วควรจะได้รับโทษ สถานใด ด้วยกล่าว คือการสอบสวน ทางวินัยก็คือกระบวนการหนึ่งในการ ดำเนินการทางวินัยนั่นเอง

ข้อปฏิบัติในการสอบถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา/พยาน

๑. การเริ่มต้นสนทนา ถือเป็นจุดเริ่มต้นของคณะกรรมการสอบสวนโดยการใช้คำพูด ที่เหมาะสม และสุภาพ พูดเสียงดังฟังชัดและรู้เรื่อง ควรมีลักษณะที่เป็นการสนทนา

๒. การเตรียมประเด็นคำถามล่วงหน้า ควรมีการกำหนดประเด็นล่วงหน้า และมีการลำดับ ขั้นตอน หรือกรอบในการซักถามหรือสอบปากคำเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่สมบูรณ์และครบถ้วน ในระหว่าง สอบถ้อยคำ ประเด็นอาจเปลี่ยน ต้องตั้งรับและจับประเด็นให้ได้

๓. ควรนำหลักจิตวิทยามาใช้ประกอบการสอบถ้อยคำ เช่น จิตวิทยาการรับรู้ จิตวิทยาการ สร้างแรงจูงใจ จิตวิทยาด้านความรู้สึกและอารมณ์ หรือจิตวิทยาด้านบุคลิกภาพ เป็นต้น ซึ่งการนำหลัก จิตวิทยามาใช้จะทำให้เราเข้าใจ เข้าถึง ตัวตนที่แท้จริงของผู้ถูกกล่าวหา/พยาน ซึ่งอาจสังเกต จากการ พูดคุย และอากัปกิริยาของผู้ถูกกล่าวหา/พยาน

๔. การรับฟังข้อเท็จจริง ต้องจัดระบบและวางแผนในการสอบสวน ควรรับฟังข้อเท็จจริงด้วยความ ตั้งใจและต้องรับฟังเรื่องที่ถูกกล่าวหา/พยานอยากจะเล่าก่อนที่จะซักถาม ควรมีหลักการในการ ซักถามควรรู้ ว่าต้องซักถามอย่างไร มีประเด็นอะไรที่ควรต้องซักถาม เพื่อให้เกิดความชัดเจน ควรระมัดระวัง ในการซักถาม ข้อเท็จจริง เพราะการซักถามอาจได้ประเด็นที่ไม่ครอบคลุม

๕. การจับประเด็น ต้องจับประเด็นสำคัญๆ ควรสรุปและทวนการสอบถ้อยคำเป็นระยะๆ ต้องจด- บันทึกลงในระหว่างสอบข้อเท็จจริงด้วย เพื่อจะได้ไม่หลุดประเด็นสำคัญ ๆ

การรวบรวมพยานหลักฐาน

การรวบรวมพยานหลักฐานเป็นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งมีความมุ่งหมายเพื่อการนำมาใช้ประกอบการพิจารณาน้ำหนักของพยานหลักฐาน เพื่อให้เกิดความ ยุติธรรมในการสอบสวน แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

พยานหลักฐานในการสอบสวน

พยานหลักฐานในการสอบสวน มีอยู่ ๓ ประเภทด้วยกัน คือ พยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ ซึ่งทั้ง ๓ ประเภทนี้ มีลักษณะเฉพาะของแต่ละประเภทที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

๑. **พยานบุคคล** หมายถึง พยานที่เป็นตัวคน ที่รู้เห็นเหตุการณ์ อันเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ในการสอบสวนครั้งนั้นๆ ซึ่งได้มาให้การต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน และคณะกรรมการสอบสวนได้จัดบันทึกถ้อยคำไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

๒. **พยานเอกสาร** หมายถึง ข้อความใดๆ ในเอกสารที่มีการอ้างอิงเป็นพยาน โดยอาศัย การสื่อความหมาย ของข้อความนั้นมาพิสูจน์ความจริง

๓. **พยานวัตถุ** หมายถึง สิ่งของใดๆ ที่มีการอ้างอิงเป็นพยานโดยที่เป็นการใช้สภาพ หรือ ลักษณะของสิ่งของนั้นๆ มาพิสูจน์ความจริง

ในการรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆไม่ว่าจะเป็นบุคคล เอกสาร และหรือวัตถุใดๆ ในบางครั้งจะพบว่า มีจำนวนมาก ทำให้เสียเวลาในการรวบรวมพยานหลักฐาน และมีผลให้ต้องใช้เวลาในการ สอบสวนนานมากตามไปด้วย โดยที่บางเรื่องอาจใช้เวลาถึง ๒-๓ เดือน เป็นอย่างน้อย และบางเรื่องก็ อาจใช้เวลาถึง ๗ - ๘ เดือน ก็เป็นไปได้ ฉะนั้น จึงต้องอาศัยการประสานงานที่ดี มีประสิทธิภาพของ คณะกรรมการสอบสวน

ฐานความผิดทางวินัย และโทษทางวินัย

ฐานความผิดทางวินัยมีทั้งสิ้น ๑๘ ฐาน ตามที่กำหนดไว้ในประกาศ ก.อบต.จังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ข้อ ๖ – ๒๓ มีดังนี้

๑. ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๒. ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม
 - ๒.๒ ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์
 - ๒.๓ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ “ฐานทุจริต” (เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง)
๓. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ
๔. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหะ/ไม่เอาใจใส่/ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ/ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (หากเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง)
๕. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ กฎหมาย มติ ค.ร.ม. และนโยบายของรัฐบาล (หากเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง)
๖. ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและไม่ป้องกันภัยอันตรายนั้น
๗. ฐานไม่รักษาความลับของราชการ (หากเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง)
๘. ฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา (หากเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง)
๙. ฐานกระทำการข่มผู้บังคับบัญชาเหนือตน
๑๐. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (หากเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง)
๑๑. ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของราชการ
 - ๑๒.๑ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ(หากเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง)
 - ๑๒.๒ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร/ฐานมีพฤติการณ์จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
๑๓. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย/ไม่รักษาความสามัคคี/ไม่ช่วยเหลือกัน (ระหว่างพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ)
๑๔. ฐานไม่ให้การต้อนรับ/ไม่ให้ความสะดวก/ไม่ให้ความเป็นธรรม/ไม่ให้การสงเคราะห์/ดูหมิ่น/เหยียดหยาม/กดขี่/ข่มเหง (ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ) (หากดูหมิ่น/เหยียดหยาม/กดขี่/ข่มเหงอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง)
๑๕. ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

๑๖. ฐานเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือตำแหน่งที่มีลักษณะคล้ายกัน

๑๗. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๑๘. ฐานประพฤดิชั่ว (หากได้รับโทษจำคุก/กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง)

โทษทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

โทษทั้ง ๕ สถาน แบ่งได้เป็น ๓ ระดับ ดังนี้

๑. โทษสำหรับการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่ ไล่ออก ปลดออกซึ่งหากมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

๒. โทษสำหรับความผิดวินัยที่ไม่ถึงขั้นร้ายแรง ได้แก่ ลดขั้นเงินเดือน หรือตัดเงินเดือน ซึ่งหากมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษจากลดขั้นเงินเดือนเป็นตัดเงินเดือน หรือ จากโทษตัดเงินเดือนเป็นภาคทัณฑ์ก็ได้

๓. โทษสำหรับความผิดวินัยเพียงเล็กน้อย ได้แก่ ภาคทัณฑ์ และหากเป็นความผิดวินัยครั้งแรกจะงดโทษให้โดยวักกล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก็ได้

การลงโทษทางวินัยแก่ผู้กระทำผิด ทางวินัยในแต่ละระดับนั้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะเป็นผู้เสนอความเห็น โดยผู้สั่งแต่งตั้ง จะต้อง ใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาหรือสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด นอกจากนี้จะต้องนำหลักมโนธรรม หลักความเป็นธรรม และนโยบายของทางราชการมา ประกอบการพิจารณาด้วย

รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เมื่อคณะกรรมการสอบสวน ได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเท่าที่มีและพยานหลักฐานของฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา/พยานเสร็จแล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะต้องประชุมพิจารณา ลงมติเกี่ยวกับความผิดวินัยของผู้ถูกกล่าวหา โดยหลังจากนี้คณะกรรมการสอบสวนจะต้องทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ

(๑) การสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา และ

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใดด้วย

ขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนตำบล

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๑.วินัย	๑.ความหมาย ๒.ประเภท	๑.การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน ๒.ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถที่จะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัย ๑.วินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน) ๒.วินัยอย่างร้ายแรง (ปลดออก/ไล่ออก)	๑.คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๑
๒.การดำเนินการทางวินัย	กระบวนการดำเนินการทางวินัย	- การดำเนินการทั้งหลายที่กระทำเป็นพิธีการตามกฎหมายเมื่อมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย โดยมีกระบวนการ การตั้งเรื่อง กล่าวหา , การสืบสวนหรือสอบสวน , การพิจารณาความผิดและโทษ , การสั่งลงโทษหรืองดโทษ , การดำเนินการต่างๆระหว่างการสอบสวนและพิจารณาความผิด	๑.คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ หน้า ๒๕-๑๑๕

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๓.มาตรฐาน ทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการ รักษาวินัยและ การดำเนินการ ทางวินัย	มีเนื้อหาสาระทั้งสิ้น ๗๒ ข้อ	๑.ข้อกำหนดด้านสารະบัญญัติ (ข้อ ๑-๒๑) กำหนดให้ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้อง ประพฤติปฏิบัติตนอย่างไร และฐานความผิดทางวินัยมี อะไรบ้าง ๒.ข้อกำหนดด้านวิธีบัญญัติ (ข้อ ๒๒-๓๒) เป็นวิธีการ ดำเนินการทางวินัยทั้ง กระบวนการ ตั้งแต่เริ่มต้นจน สิ้นสุด	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๑-๓๒
๔.การอ้าง กฎหมาย	กฎหมายเกี่ยวกับวินัย มี ๑.มาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วน ท้องถิ่น ๒.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัยและ การดำเนินการทางวินัย ๓.หลักเกณฑ์และเงื่อนไขใน การสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย การให้ออกจาก ราชการ การอุทธรณ์และ การร้องทุกข์ ของ ก.จังหวัด	-เมื่อจะอ้างกฎหมายในการ ดำเนินการทางวินัยพนักงาน ส่วนท้องถิ่น(อบจ./เทศบาล/ เมืองพัทยา/อบต.) ต้องอ้าง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ สอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การ อุทธรณ์และการร้องทุกข์ ของ ก.จังหวัด เท่านั้น -จะอ้างมาตรฐานกลางหรือ มาตรฐานทั่วไป ไม่ได้	๑.หลักเกณฑ์และเงื่อนไขใน การสอบสวน การลงโทษทาง วินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ของแต่ละ ก.จังหวัด

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๕. การชี้มูลและ การตั้งเรื่อง เพื่อ ดำเนินการทาง วินัย	<p>๑. เป็นจุดเริ่มต้นของ กระบวนการทางวินัย</p> <p>๒. นายกฯ ไม่ต้องสอบสวน ข้อเท็จจริงเพื่อหามูล ความผิดอีก</p> <p>๓. การดำเนินการทางวินัย อาจเกิดจาก</p> <p>(๑) มีผู้กล่าวหา/มีผู้ ร้องเรียน โดยแจ้งชื่อที่อยู่ ของตนเองที่แน่นอน และ ระบุกรณีที่ถูกกล่าวหา ซึ่ง ปรากฏตัวผู้กล่าวหา</p> <p>(๒) ผู้บังคับบัญชา/เพื่อน ร่วมงาน/ผู้ใต้บังคับบัญชา/ หรือบุคคลอื่น ฯลฯ ตรวจ พบความผิด ซึ่งเป็นกรณี สงสัยโดยยังไม่มี พยานหลักฐาน</p> <p>(๓) หน่วยงานของรัฐชี้มูลให้ ดำเนินการทางวินัย เช่น กระทรวง ทบวง กรม สดง. หรือหน่วยงานตรวจสอบ ฯลฯ</p>	<p>๑. ถ้ากรณียังไม่ชัดเจนให้สอบ ข้อเท็จจริงเสียก่อน</p> <p>๒. ถ้าเป็นกรณีความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง นายกฯ อาจ สอบสวนโดย</p> <p>(๑) ดำเนินการเอง</p> <p>(๒) มอบหมายผู้อื่น</p> <p>(๓) ตั้งกรรมการสอบ ข้อเท็จจริงเพื่อลงโทษทางวินัย อย่างไม่ร้ายแรง หรือ</p> <p>(๔) ตั้งกรรมการสอบสวนวินัย อย่างไม่ร้ายแรง(๑)-(๔)ต้องมี องค์ประกอบ ดังนี้</p> <p>ก. ต้องแจ้งและอธิบายข้อ กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ</p> <p>ข. ต้องสรุปพยานหลักฐานที่ สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูก กล่าวหาทราบ</p> <p>ค. ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา</p> <p>๓. ถ้าเป็นกรณีความผิดวินัย อย่างร้ายแรง ให้นายกฯ แต่งตั้งคณะกรรมการ (ตาม แบบ สว.๑) ขึ้นทำการ สอบสวน แล้วดำเนินการตาม แบบ สว.๒ ถึง สว.๖ (กรณี สดง.ชี้มูล ให้ตรวจสอบก่อนว่า แจ้งให้ทำอะไร หากสอบขอ เท็จจริงต้องสอบข้อเท็จจริง ก่อน</p>	<p>๑. หนังสือสำนักงาน ก.อบต. , ก.ท. และ ก.จ.ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว๑๙๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ และ หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นค ๑๐๑๑/ว๑๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เรื่อง วิธีการก่อนดำเนินการทาง วินัยและการสอบสวนวินัย อย่างไม่ร้ายแรง</p> <p>๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๐</p> <p>๓. หนังสือสำนักงาน ก.จ. , ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว๑๔๓ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖</p>

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๖. การพิจารณา แต่งตั้ง คณะกรรมการ สอบสวนทางวินัย กรณี สตง. หรือ หน่วยงานอื่นของ รัฐ ชี้มูล	ให้ตรวจสอบการชี้มูลว่าเป็น วินัยอย่างไร้ยางแรงหรือ วินัยอย่างไร้ยางแรง	๑. ถ้าเป็นวินัยอย่างไร้ยางแรง ให้ดำเนินการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างไร้ยางแรง (ไม่กระทบต่อ การเลื่อนขั้นเงินเดือน/เลื่อน ระดับ ออกคำสั่งคล้ายกับการ สอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อ ป้องกันการเข้าใจผิดว่าเป็น วินัยอย่างไร้ยางแรง) ๒. ถ้าเป็นวินัยอย่างไร้ยางแรงให้ ดำเนินการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างไร้ยางแรง	หากเป็นหนังสือ สตง. สั่งเกต ได้จากทำหนังสือ เช่น "ให้ ดำเนินการทางวินัย ตามควร แก่กรณี" และให้รายงานทุก ๖๐ วัน มักเป็นวินัยอย่างไร้ยาง แรง แต่ถ้าเป็นวินัย ร้ายแรง มักจะระบุชัด เช่น นำเชื่อว่าทุจริตต่อหน้าที่ หรือ ผิดวินัยอย่างไร้ยางแรง และให้ รายงานทุก ๙๐ วัน เป็นต้น
๗. การพิจารณา แต่งตั้ง คณะกรรมการ สอบสวนทางวินัย กรณี ป.ป.ช. ชี้มูล	ให้ให้สำนวนของ ป.ป.ช. พิจารณาโทษ ได้เลย	๑. ไม่ต้องแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนใดๆ ขึ้นอีก ๒. ให้ใช้สำนวน ป.ป.ช. พิจารณาโทษเลย ๓. รายงาน ก.จังหวัดตาม หลักเกณฑ์ฯ	๑. พ.ร.บ.ป.ป.ช. มาตรา ๙๒
๘. การสอบสวน ตามที่นาย กฯ เห็นสมควร (วินัย อย่างไร้ยางแรง)	อำนาจการสั่งสอบสวนต้อง เริ่มต้นจากนาย กฯ	๑. กรณีการสอบสวนมาแล้ว โดยหน่วยงานอื่น หากนาย กฯ จะลงโทษทางวินัยโดยไม่ สอบสวนอีก ไม่ได้ (ยกเว้น ป.ป.ช. ชี้มูล) ๒. นาย กฯ อาจสอบสวนเอง หรือมอบให้บุคคลอื่นสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อ ลงโทษทางวินัยอย่างไร้ยาง แรง หรือสอบสวนวินัย อย่างไร้ยางแรงได้	๑. หนังสือสำนักงาน ก.อบต. , ก.ท. และ ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว๑๙๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ ๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัยฯ ข้อ ๒๐ ๓. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ ว๑๔๓ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
<p>๙.การยืมตัว กรรมการ สอบสวนจาก สังกัดอื่น</p>	<p>๑.เมื่อมีความจำเป็นต้อง แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัย(ร้ายแรง/ ไม่ร้ายแรง) ๒.ไม่อาจแต่งตั้งพนักงาน ส่วนท้องถิ่นใน อปท.แห่งนั้น ได้</p>	<p>๑.ประสานภายในไปยัง อปท. อื่น หรือ อปท.ประเภทอื่น หรืออำเภอหรือจังหวัด ซึ่งเป็น "ต้นสังกัด"ของผู้ที่จะขอยืมตัว มาเป็นกรรมการสอบสวน ๒.เมื่อมีการตอบรับจากผู้จะ ทำหน้าที่และผู้บังคับบัญชา ของผู้นั้นแล้ว ให้ทำเป็น หนังสือขอยืมตัวตามนั้น ๓.หลังจากได้รับหนังสือแจ้ง "อนุญาต" จากต้นสังกัดของผู้ นั้นแล้ว ให้ดำเนินการออก คำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการ สอบสวนได้ ๔.คำว่า"ต้นสังกัด"หมายถึง (๑)ผู้ว่าราชการจังหวัด กรณี ขอตัวข้าราชการพลเรือน ซึ่ง อยู่ในกำกับดูแล (๒)นายอำเภอ กรณีขอตัว ข้าราชการพลเรือน ซึ่งอยู่ใน กำกับดูแล (๓)นายกฯ กรณีขอตัว ข้าราชการ/พนักงานส่วน ท้องถิ่นในสังกัด ๕.ต้องได้รับหนังสือแจ้ง "อนุญาต"เสียก่อนจึงจะ ดำเนินการออกคำสั่งแต่งตั้ง เป็นกรรมการสอบสวนได้(ให้ หลีกเลี่ยงออกคำสั่งก่อนรับ อนุญาต)</p>	<p>๑.หนังสือสำนักงาน ก.อบต. ,ก.ท.และ ก.จ.ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว๒๐๕ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๘</p>

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๑๐.คุณสมบัติ ของกรรมการ สอบสวนทางวินัย	หากคณะกรรมการสอบสวน ทางวินัย ไม่มีคุณสมบัติ แม้แต่คนเดียว จะทำให้การ สอบสวนทั้งหมดเสียไป ไม่ อาจนำมาพิจารณาลงโทษ ทางวินัยได้	๑.เป็นนิติกร หรือ ๒.ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือ ๓.ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตร การดำเนินการทางวินัย (เครือข่ายคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัยฯ) หรือ ๔.มีประสบการณ์ด้านการ ดำเนินการทางวินัย ๕.หนึ่งในกรรมการสอบสวน อาจมีคุณสมบัติข้างต้นเพียง คนเดียว ก็ทำการสอบสวนได้	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัยฯ ข้อ ๓๑ และ ๖๑
๑๑.การแต่งตั้ง คณะกรรมการ สอบสวน เมื่อ นายกฯเป็น คู่กรณี หรือถูก กล่าวหาว่า กระทำผิดร่วมกับ พนักงานส่วน ท้องถิ่น	นายกฯไม่อาจเลือก กรรมการสอบสวนได้เอง โดยลำพัง	ให้ ก.จังหวัด ดำเนินการ ดังนี้ ๑.ตรวจสอบ ๒.หากพบว่าเป็นความจริง ๓.พิจารณาคัดเลือกผู้จะเป็น กรรมการสอบสวน ๔.แจ้งต้นสังกัดของผู้ได้รับ คัดเลือกทราบ ๕.แจ้งรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือก เป็นกรรมการให้นายกฯ ออก คำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการ สอบสวน ๖.พิจารณาสำนวนสอบสวน แทนนายกฯ หลังจาก คณะกรรมการสอบสวนแล้ว เสร็จ และเสนอมา ๗.แจ้งมติ ก.จังหวัด ไปให้ นายกฯ สั่งหรือปฏิบัตินามมติ นั้น	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๑ วรรคห้า,วรรคหก

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๑๒.การยกเลิก คำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการ สอบสวน	คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน เมื่อออกแล้ว ยกเลิกมิได้	๑.เว้นแต่ออกคำสั่งผิด ข้อเท็จจริงในสาระสำคัญ ๒.หากมิใช่สาระสำคัญ ต้อง แก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้อง เท่านั้น	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๑ วรรคเจ็ด ข้อ ๓๘ (หรือ ข้อ ๔๐ จังหวัด)
๑๓.คำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการ สอบสวน (แบบ สว.๑)	๑.ข้อความที่ต้องระบุ ๒.ข้อความที่ไม่ต้องระบุ	๑.ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูก กล่าวหา ๒.เรื่องที่กล่าวหา(ระบุเฉพาะ พฤติการณ์) ๓.ชื่อและตำแหน่งของ กรรมการสอบสวน ๑.ห้ามระบุฐานความผิด เพราะยังไม่ได้สอบสวน ๒.ฐานความผิดจะเริ่มระบุ ตั้งแต่ สว.๓ เป็นต้นไป ๓.การระบุฐานความผิดใน คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน (สว.๑) ตั้งแต่ต้น จะ ทำให้ไม่สามารถสอบสวนให้ หมดประเด็น หรือสิ้นกระแส ความได้ ๔.เมื่อใช้กับวินัยไม่ร้ายแรง ตัดคำว่า "ร้ายแรง"ออก	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๒
๑๓.การแจ้งคำสั่ง แต่งตั้ง คณะกรรมการ สอบสวน (แบบ สว.๑)	นายกฯ ต้องแจ้งคำสั่งฯ นั้น โดยเร็ว	๑.แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ๒.แจ้งให้ประธานกรรมการ สอบสวนทราบ เพราะเมื่อ ประธานฯ รับทราบ เว้นเวลา การสอบสวนจะเริ่มนับทันที	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๓ และ ๔๐

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๑๔. คำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการ สอบสวน (แบบ สว.๑)	๑.ข้อความที่ต้องระบุ ๒.ข้อความที่ไม่ต้องระบุ	๑.ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูก กล่าวหา ๒.เรื่องที่กล่าวหา(ระบุเฉพาะ พฤติการณ์) ๓.ชื่อและตำแหน่งของกรรมการ สอบสวน ๑.ห้ามระบุฐานความผิด เพราะ ยังไม่ได้สอบสวน ๒.ฐานความผิดจะเริ่มระบุตั้งแต่ สว.๓ เป็นต้นไป ๓.การระบุฐานความผิดในคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (สว.๑) ตั้งแต่ต้น จะทำให้ไม่ สามารถสอบสวนให้หมดประเด็น หรือสิ้นกระแสความได้ ๔.เมื่อใช้กับวินัยไม่ร้ายแรง ตัดคำ ว่า "ร้ายแรง"ออก	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๒
๑๕. การคัดค้าน กรรมการ สอบสวน	มีเหตุคัดค้านกรรมการ สอบสวน (๕ เหตุ)	๑.ให้ผู้ถูกกล่าวหา คัดค้าน กรรมการสอบสวนผู้นั้น ภายใน ๗ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ๒.ให้นายกฯ ที่ออกคำสั่งฯ พิจารณาสั่งการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับคำคัดค้าน ๓.หากนายกฯไม่สั่งการอย่างใด อย่างหนึ่งภายใน ๑๕ วัน ถือว่าผู้ ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็น กรรมการสอบสวนทันที (ห้ามเข้า ร่วมทำการสอบสวน เพราะไม่มี ฐานะเป็นกรรมการ	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๖ และ ๓๘ ๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๓๗

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
		<p>สอบสวนแล้ว)</p> <p>(๑) ให้เลขานุการ รายงาน นายกฯ</p> <p>(๒) ให้เปลี่ยนแปลงตัว กรรมการที่พ้นจากการเป็น กรรมการนั้น</p> <p>๔.กรณีที่กรรมการเห็นว่าตนมี เหตุจะถูกคัดค้าน ก็ให้ ดำเนินการเช่นเดียวกัน</p>	
๑๖.การนับเวลา สอบสวน	๑.เวลาสอบสวนปกติ ๑๒๐ วัน ๒.ขยายได้ไม่เกิน ๒ ครั้งๆ ละ ไม่เกิน ๓๐ วัน รวม ๑๘๐ วัน	<p>๑.ระยะเวลาเริ่มนับเมื่อ ประธานกรรมการสอบสวน รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน</p> <p>๒.เมื่อครบ ๑๒๐ วัน สอบสวนไม่แล้วเสร็จให้ ประธานกรรมการสอบสวน ขอขยายเวลาด่อนายกฯ ที่ ออกคำสั่งแต่งตั้งฯ</p> <p>๓.เมื่อครบ ๑๘๐ วัน สอบสวนไม่แล้วเสร็จให้ ประธานกรรมการสอบสวนขอ ขยายเวลาไปยัง ก.จังหวัด เพื่อกำหนดเงื่อนไขเร่งรัด</p>	<p>๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๔๐</p> <p>๒.การสอบสวนที่เกิน ๑๘๐ วัน ไม่ทำการ สอบสวนทั้งหมดเสียไป แต่หากคณะกรรมการ สอบสวนประวิงเวลาอาจ ถูกร้องเรียนกล่าวหาเสีย เอง</p>

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๑๗. การเนินการทางวินัยแก่ผู้ออกจากราชการไปแล้ว	ถูกกล่าวหา ก่อนออกจากราชการ (เว้นแต่ ออกเพราะตาย) นายกฯ มีอำนาจดำเนินการทางวินัย เสมือนว่า ยังมีได้ออกจากราชการ	<p>๑. เป็นการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นหนังสือต่อ</p> <p>(๑) ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น</p> <p>(๒) ผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน</p> <p>(๓) ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมาย หรือ</p> <p>(๑) ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น</p> <p>กล่าวหาเองเป็นหนังสือ</p> <p>(๒) ถูกฟ้องคดีอาญา</p> <p>(๓) ต้องหาว่ากระทำผิดอาญา</p> <p>๒. ถ้ากล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง นายกฯ ไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัยได้อีก</p>	๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๔
๑๘. การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง	ดำเนินการทางวินัย โดย ๑. ไม่สอบสวน หรือ ๒. งดการสอบสวน ก็ได้	<p>๑. กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง</p> <p>(๑) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำผิด และนายกฯ เห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาประจักษ์ชัดแล้ว (ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำพิพากษาด้วย)</p> <p>(๒) รับสารภาพเป็นหนังสือต่อ นายกฯ หรือรับสารภาพต่อ</p> <p>๑. ผู้มีหน้าที่สืบสวน</p> <p>๒. คณะกรรมการสอบสวน และได้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ</p>	<p>๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๗</p> <p>๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๘</p>

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
		<p>๒.กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>(๑)ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุก (จริงๆ) (ต้องแจ้งให้ผู้ ถูกกล่าวหาทราบคำพิพากษา ด้วย)</p> <p>(๒)ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อ ในคราวเดียวกันเกิน ๑๕ วัน และนายฯได้สืบสวนแล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร</p> <p>(๓)รับสารภาพเป็นหนังสือต่อ นายฯ หรือรับสารภาพต่อ</p> <p>๑.ผู้มีหน้าที่สืบสวน</p> <p>๒.คณะกรรมการสอบสวน และได้บันทึกถ้อยคำรับ สารภาพเป็นหนังสือ</p>	
<p>๑๙.การสอบสวน หรือรวบรวม พยานหลักฐาน ต่างท้องที่(อาจ ไกลโดยระยะทาง ไม่สามารถ เดินทางไป สอบสวนเอง ฯลฯ)</p>		<p>๑.ประธานกรรมการสอบสวน รายงานต่อนายฯ เพื่อขอให้ นายฯ/หัวหน้าส่วนราชการ ในท้องที่นั้นสอบสวนหรือ รวบรวมแทน</p> <p>๒.ให้นายฯขอให้นายฯ/ หัวหน้าส่วนราชการในท้องที่ นั้น แต่งตั้งข้าราชการ/ พนักงานในสังกัดอย่างน้อย ๒ คน ร่วมเป็น คณะทำการ สอบสวน</p>	<p>๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๑</p>

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๒๐.กรรมการ สอบสวนเห็น นอกเหนือจาก เรื่องที่ระบุใน คำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการ สอบสวน (ในขณะ สอบสวน)	กรรมการสอบสวนต้อง กำหนดประเด็นหรือข้อ สำคัญที่จะต้องสอบสวน ๑.กระทำผิดวินัยอย่าง ร้ายแรงในเรื่องอื่น ๒.หย่อนความสามารถ ๓.บกพร่องในหน้าที่ ๔.ประพฤติดนไม่ เหมาะสม	๑.ให้ประธานกรรมการสอบสวน รายงานไปยังนายกฯ โดยเร็ว ๒.ถ้านายกฯ เห็นด้วย ให้สั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการ สอบสวน (แบบ สว.๑) ๓.กรรมการสอบสวนจะเป็นชุด เดิมหรือชุดใหม่ก็ได้	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๕๒
๒๑.การสอบสวน พาดพิงถึง พนักงานส่วน ท้องถิ่นผู้อื่น	พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้อื่น นั้น มิใช่เป็นผู้ถูกกล่าวหา	๑.ให้กรรมการสอบสวนพิจารณา ว่าผู้นั้นมีส่วนกระทำผิดในเรื่อง นั้นหรือไม่ ๒.หากเห็นว่ามี ให้ประธาน กรรมการสอบสวน รายงานไปยัง นายกฯ โดยเร็ว ๓.ถ้านายกฯ เห็นด้วย ให้สั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการ สอบสวน (แบบ สว.๑) ๔.กรรมการสอบสวนจะเป็นชุด เดิมหรือชุดใหม่ก็ได้	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๕๓
๒๒.การโอน (ย้าย)ระหว่างการ สอบสวน	คณะกรรมการสอบสวน ต้องสอบต่อไปจนแล้ว เสร็จ	ให้นายกฯ คนเดิม และนายกฯคน ใหม่ ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วให้ นายกฯคนใหม่ ใช้สำนวนนั้น พิจารณาลงโทษจากสำนวนเดิม ได้เลย	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๕๖
๒๓.การเสนอ สำนวนการ สอบสวน (แบบ สว.๖)	๑.กรรมการต้องมี ความเห็น ๒.เสนอต่อนายกฯโดยตรง	ไม่ต้องเสนอผ่านปลัด อบท. เนื่องจากเป็นเรื่องเฉพาะที่ กฎหมายกำหนดไว้	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย ข้อ ๕๘ ๒.หนังสือสำนักงาน ก. อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว ๑๓๙ ลงวันที่ ๕ ก.ย.๔๙

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๒๔. ผู้ถูกกล่าวหา ตายระหว่างการ สอบสวน	ยุติการสอบปากคำ	ให้คณะกรรมการสอบสวน ๑. รวบรวมพยานหลักฐาน เท่าที่มี ๒. วินิจฉัยว่าผู้ตายผิดวินัย อย่างไรร้ายแรงหรือไม่ ๓. ถ้าผิด จะลงโทษเพียงใด ๔. ปลดออกได้รับบำเหน็จ/ไล่ออก ไม่ได้รับ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการ ขอรับบำเหน็จ บำนาญ	๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๔ ๒. หลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จ บำนาญข้าราชการส่วน ท้องถิ่น
๒๕. กรณี พนักงานส่วน ท้องถิ่นเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด (ผลิต/เสพ/ค้า ฯลฯ)	ให้นำยกฯออกคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน (ฐานประพฤติชั่วอย่าง ร้ายแรง/ขาดคุณสมบัติ เบื้องต้น)	๑. เสนอขอความเห็นชอบจาก ก.จังหวัด เพื่อสั่งให้ออกจาก ราชการไว้ก่อน ๒. จนกว่าคดีจะถึงที่สุด	๑. หนังสือสำนักงาน ก.อบต. , ก.ท. และ ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว๗๓๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖
๒๖. กรณีต้องหา คดีอาญา/ถูกฟ้อง คดีอาญา	ต้องดำเนินการทางวินัยไป พร้อมกันด้วย	๑. เมื่อลงนามรับทราบข้อ กล่าวหาของพนักงาน สอบสวน (กรณีต้องหา คดีอาญา) ๒. เมื่อศาลประทับรับฟ้อง (กรณีถูกฟ้องคดี) ๓. นายกฯ ต้องแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทาง วินัย ตามควรแก่กรณีทันที	๑. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว๔ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๐๙ ๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ลับ ที่ ๑๓๓๓๓/๒๔๙๘ ลง วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๔๙๘ ๓. หนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว๗๔๐ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๒๗. การเลื่อนชั้น เงินเดือนระหว่าง ถูกดำเนินการ ทางวินัย รวมถึง การเลื่อนระดับ	๑.กรณีแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน อย่างไม่ร้ายแรง ๒.กรณีแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน อย่างร้ายแรง	๑.เลื่อนชั้นเงินเดือนได้ตามปกติ ๒.เลื่อนชั้นเงินเดือนไม่ได้ และ เลื่อนระดับไม่ได้ (๑)ถึงรอบการเลื่อนชั้นเงินเดือน ให้รอเลื่อนชั้นโดยกันเงินไว้ (๒)สามารถกันเงินไว้หลายครั้ง จนกว่าการสอบสวนจะแล้วเสร็จ	๑.หนังสือสำนักงาน ก.จ. ,ก.ท.และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว๗๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖
๒๘.มติ ครม.มติ ก.ท.ที่เกี่ยวกับ วินัย	นำมาใช้กับพนักงานส่วน ท้องถิ่นด้วย	ทั้งที่มีอยู่แล้วและจะมีขึ้นใน อนาคต เฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับ วินัยเท่านั้น	๑.หนังสือสำนักงาน ก.จ. ,ก.ท.และ ก.อบต.ที่ มท ๐๓๑๓.๓/ว๘๘๙ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕
๒๙.ค่าสมนาคุณ คณะกรรมการ สอบสวน	สามารถเบิกจ่ายได้เฉพาะ การสอบสวนวินัยอย่าง ร้ายแรงเท่านั้น	๑.เบิกจ่ายจาก อปท.เจ้าของเรื่อง ผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ๒.อัตราการเบิกจ่าย (๑)สอบสวนตามปกติครั้งละ ๒๕๐ บาท (๒)สอบสวนเพื่อมีมติสรุป พยานหลักฐาน และมีมติว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่ ครั้งละ ๓๐๐ บาท (๓)เบิกได้เพียงการประชุม ๖๐ วัน นับแต่วันประชุมครั้งแรก	๑.หนังสือสำนักงาน ก.อบต. ,ก.ท.และ ก.จ.ที่ มท ๐๘๐๙.๑/ว๓๘๑ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๖
๓๐.การเสนอ รายงานการ สอบสวน (แบบ สว.๖)	เสนอตามแบบ สว.๖ โดย ต้องมีความเห็นด้วย	เสนอต่อนายกฯ ผู้ออกคำสั่ง แต่งตั้งเพื่อพิจารณา เว้นแต่กรณี ตามข้อ ๘ เมื่อเสนอแล้วถือว่า การสอบสวนแล้วเสร็จ	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย การ เนินการทางวินัย ข้อ ๕๘

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๓๑.กรณีมี ความเห็นแย้ง	กรรมการสอบสวนผู้ใดมี ความเห็นแย้ง	๑.ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับ รายงานการสอบสวน ๒.ให้ถือความเห็นแย้งเป็นส่วน หนึ่งของรายงานการสอบสวน	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการ ดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๘
๓๒.รายงานการ สอบสวน (แบบ สว.๖)	ต้องมีสาระสำคัญ (อย่าง น้อย) ดังนี้	๑.สรุปข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐาน ๒.วินิจฉัยเปรียบเทียบ พยานหลักฐาน ๓.ความเห็นของกรรมการ สอบสวน	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการ ดำเนินการทางวินัย ข้อ ๕๘
๓๓.การออก คำสั่งลงโทษ (แบบ ลท.๑-๔)	๑.กรณีแต่งตั้งกรรมการ สอบสวนวินัยอย่างไม่ ร้ายแรง	๑.คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า เป็นวินัยไม่ร้ายแรง (ภาคทัณฑ์/ ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน) นายกฯเห็นว่าเป็นวินัยไม่ร้ายแรง ด้วย นายกฯสามารถลงโทษวินัย ไม่ร้ายแรงได้เลยทุกระดับ ๒.คณะกรรมการสอบสวน หรือ นายกฯ เห็นว่าเป็นวินัยอย่าง ร้ายแรง ต้องกลับไปตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่าง ร้ายแรงใหม่ให้ถูกต้อง	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการ ดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๗ และ ๖๘
๓๔.การปฏิบัติ ตามคำสั่งลงโทษ	เมื่อนายกฯออกคำสั่ง ลงโทษ	๑.ให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติตามคำสั่ง ลงโทษทันที ๒.ไม่ต้องรอการพิจารณารายงาน ของ ก.จังหวัด ๓.เพราะเป็นคนละขั้นตอนกัน ๔.หากเป็นขั้นตอนการพิจารณา รายงานการดำเนินการทางวินัย ของ ก.จังหวัด เมื่อ ก.จังหวัดมีมติ เปลี่ยนแปลงเพิ่ม /ลดโทษ	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการ ดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๗,๖๘,๖๙ และ ๗๐

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๓๕.การรายงาน การดำเนินการ ทางวินัย	ให้นายกฯรายงานตรง ไปยัง ก.จังหวัด	๑.เมื่อนายกฯดำเนินการแล้วให้ รายงานตรงไปยัง ก.จังหวัดได้เลย ๒.กรณีอำเภอ/จังหวัดชี้มูล เมื่อ นายกฯดำเนินการแล้วให้รายงาน ตรงไปยัง ก.จังหวัดได้เลย แล้ว รายงานผลให้อำเภอหรือจังหวัด ทราบด้วย	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการ ดำเนินการทางวินัย ข้อ ๗๐ ๒.หนังสือสำนักงาน ก.จ.,ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๗๐๓ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๖
๓๖.การพิจารณา รายงานการ ดำเนินการทาง วินัย	๑.ก.จังหวัด รับเรื่อง ๒.ส่งอนุวินัยฯ ทำ ความเห็น	๑.ก.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้นายกฯสั่งปฏิบัติให้เป็นไป ตามนั้น ๒.กรณีมีมติเพิ่มโทษ ให้นายกฯ ออกคำสั่งเพิ่มโทษ ๓.กรณีมีมติลดโทษ ให้นายกฯออก คำสั่งลดโทษ	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการ ดำเนินการทางวินัย ข้อ ๗๐
๓๗.การพิจารณา รายงานการ ดำเนินการทาง วินัย เมื่อมีการ ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษด้วย	อนุอุทธรณ์ฯ เป็นผู้ทำ ความเห็น (อนุวินัยฯ ไม่ ต้องทำความเห็น)	อนุวินัยฯ ต้องส่งเรื่องการรายงาน การดำเนินการทางวินัยให้อนุ อุทธรณ์ฯ เท่านั้นเป็นผู้ทำ ความเห็น	๑.หนังสือสำนักงาน ก.จ.,ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๓๑๓.๓/๓๔๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๕
๓๘.การรายงาน การดำเนินการ ทางวินัยไปยัง ก. กลาง	รายงานตามแบบ สป.๑ (โดยสำนักงาน ก. จังหวัด)	เพื่อศึกษาวิจัยและแนะนำให้ ดำเนินการให้ถูกต้องมีมาตรฐาน เดียวกัน	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการ ดำเนินการทางวินัย ข้อ ๗๐
๓๙.การเลื่อนขั้น เงินเดือน กรณีมี การรื้อเลื่อนขั้น เงินเดือนไว้	หากถูกลงโทษหนักกว่า ภาคทัณฑ์ แต่ไม่ถึงกับ ปลด หรือออกไล่ออก	๑.ให้งดการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้ง หลังสุดที่รอไว้ครั้งก่อนหน้านั้น เลื่อนให้ทุกครั้ง ๒.ให้เลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งต่อไป ได้ตามปกติ	๑.หนังสือสำนักงาน ก.จ.,ก.ท. และ ก.อบต.ที่ มท ๐๘๐๙.๖/๗๘๔ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

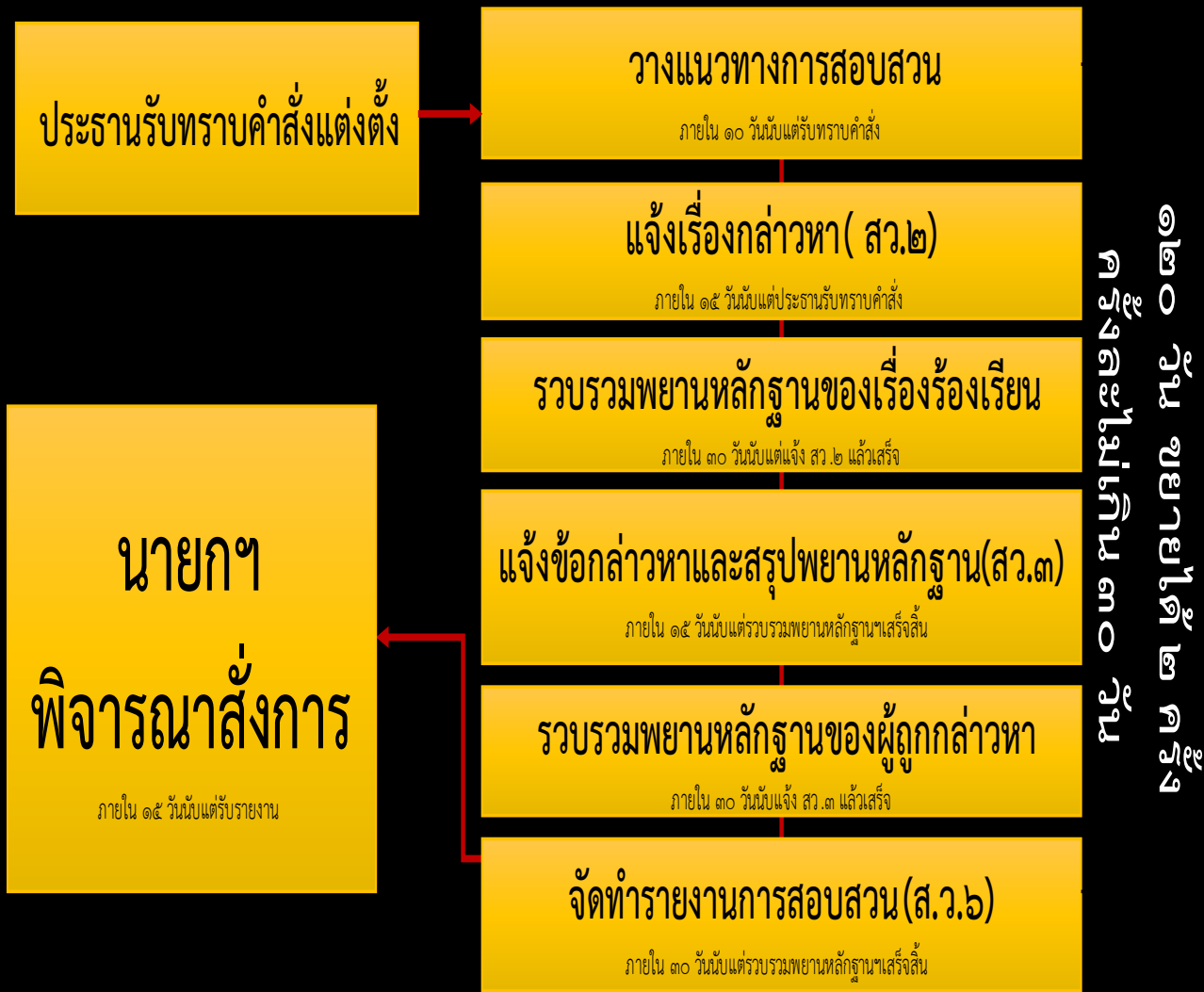
หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๔๐. ดุลพินิจในการให้ความเห็น	ย่อมไม่ผูกพันผู้ใช้อำนาจว่าจะต้องเห็นตาม	ดุลพินิจในการให้ความเห็นแต่ละระดับ เช่น คณะกรรมการสอบสวน นายกฯ อนุวินัยฯ อนุอุทธรณ์ หรือ ก.จังหวัด ย่อมเป็นอิสระต่อกัน ขึ้นอยู่ที่เหตุผลในการใช้ดุลพินิจนั้น แต่ต้องเป็นไปโดยขอ	ทฤษฎีการใช้ดุลพินิจ
๔๑. การสอบสวนเพิ่มเติม	๑. สอบสวนเพิ่มเติมในชั้นของนายกฯ ๒. สอบสวนเพิ่มเติมในชั้นของ ก.จังหวัด	๑. ให้นายกฯ กำหนดประเด็น ๒. ให้ ก.จังหวัด กำหนดประเด็น ๓. กรรมการสอบสวนชุดเดิม ทำการสอบสวน หากกรรมการไม่ครบองค์ให้แต่งตั้งเพิ่ม ๔. กรรมการสอบสวนไม่ต้องทำความเห็น	๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๐ และ ๗๑
๔๒. อำนาจในการออกคำสั่งลงโทษ	๑. เป็นอำนาจของนายกฯ ๒. นายกฯ อาจมอบอำนาจให้ผู้บังคับบัญชาใน อปท. นั้น ได้	๑. นายกฯ ลงโทษได้เองในระดับภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน (ไม่เกิน ๕% ไม่เกิน ๓ เดือน) ลดขั้นเงินเดือน (ไม่เกิน ๑ ชั้น) ๒. อำนาจลงโทษของผู้บังคับบัญชาใน อปท. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ฯ ของ ก.จังหวัด และนายกฯ ต้องมอบอำนาจด้วย ๓. หากเป็นโทษปลดออก/ไล่ออก ต้องเสนอ ก.จังหวัด ให้เห็นชอบก่อน นายกฯ จึงออกคำสั่งได้	๑. พ.ร.บ. ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ ๒. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๗ ๓. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของ ก.จังหวัด ข้อ ๖๙

หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๔๓.อำนาจการพิจารณาเพิ่มโทษของ ก.จังหวัด	ต้องไม่เกินอำนาจของนายกฯ	๑.เพิ่มโทษตัดเงินเดือนได้ไม่เกิน ๕% ไม่เกิน ๓ เดือน ๒.ลดชั้นเงินเดือนได้ไม่เกิน ๑ ชั้น	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๖๗ และ ๗๐
๔๔.อำนาจในการดำเนินการทางวินัย	๑.เป็นข้าราชการ ๒.ผู้บังคับบัญชาปัจจุบัน	๑.ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยต้องมีสถานภาพเป็นข้าราชการ (ยกเว้นข้อ ๒๔ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ ซึ่งออกจากราชการไปแล้ว แต่ยังคงดำเนินการทางวินัยได้) ๒.นายกฯ สังกัดปัจจุบันเท่านั้นที่มีอำนาจดำเนินการ	๑.พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ ๒.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๔
๔๕.การสั่งพักราชการ/การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน	๑.สั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการได้เมื่อมีเหตุ ๒.สั่งพัก/สั่งให้ออกตลอดเวลาที่ทำการสอบสวนพิจารณา (เว้นแต่มีข้อยกเว้น)	๑.ถูกแต่งตั้งกรรมการสอบสวน (เฉพาะวินัยอย่างร้ายแรง) ๒.ถูกฟ้องคดีอาญา ๓.ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา (๒. และ ๓. ในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ ซึ่งอัยการมิได้รับเป็นหมายแก้ต่างให้ และนายกฯ เห็นว่าหากคงอยู่ในหน้าที่อาจเกิดความเสีย ฯลฯ)	๑.มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ข้อ ๑๒,๑๓ และข้อ ๑๗

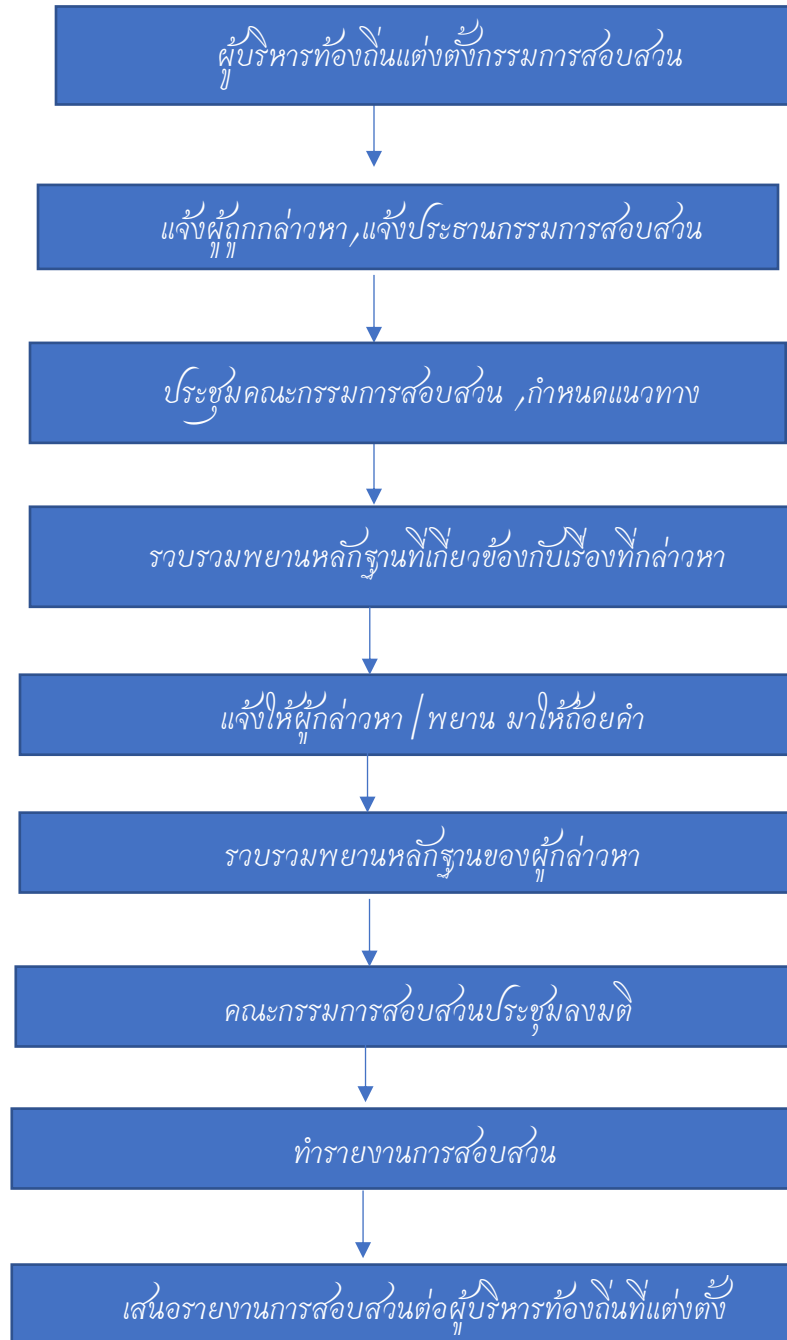
หัวข้อ	ขอบเขต/เนื้อหาสาระ	สรุปขั้นตอนการดำเนินการ/ แนวทางปฏิบัติ	หลักฐานอ้างอิง/กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่ เกี่ยวข้อง
๔๖. การอุทธรณ์ โทษทางวินัย	ผู้ถูกลงโทษทางวินัย (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลด ขั้นเงินเดือน/ปลดออก/ไล่ออก)	๑. ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก. จังหวัด ๒. ภายใน ๓๐ วันนับแต่วัน รับทราบคำสั่ง ๓. โดยทำเป็นหนังสือ ๔. จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือ มอบให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนมิได้	๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์และการ ร้องทุกข์ ข้อ ๑ และ ๖
๔๗. การร้องทุกข์	๑. มิได้ถูกลงโทษทางวินัย ๒. ถูกให้ออกจากราชการ ๓. เห็นว่าผู้บังคับบัญชา (๑) ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้อง (๒) ไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง (๓) ปฏิบัติให้เกิดความคับ ข้องใจต่อตน	๑. ยื่นเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก. จังหวัด ๒. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วัน รับทราบเหตุ ๓. โดยทำเป็นหนังสือ ๔. จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือ มอบให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนมิได้	๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และการ ร้องทุกข์ ข้อ ๒๑, ๒๒ และ ๒๔
๔๘. การร้องต่อ ก.กลาง	ผู้อุทธรณ์/ร้องทุกข์ เห็นว่า มติของ ก.จังหวัด ขัดแย้งกับ มาตรฐานทั่วไป	๑. มีสิทธิร้องต่อ ก.กลาง ๒. ให้ ก.กลางพิจารณา ดำเนินการตาม พ.ร.บ. ระเบียบบริหารงานบุคคล พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ วรรค สอง	๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การ พิจารณาอุทธรณ์ และการ ร้องทุกข์ ข้อ ๓

ภาคผนวก

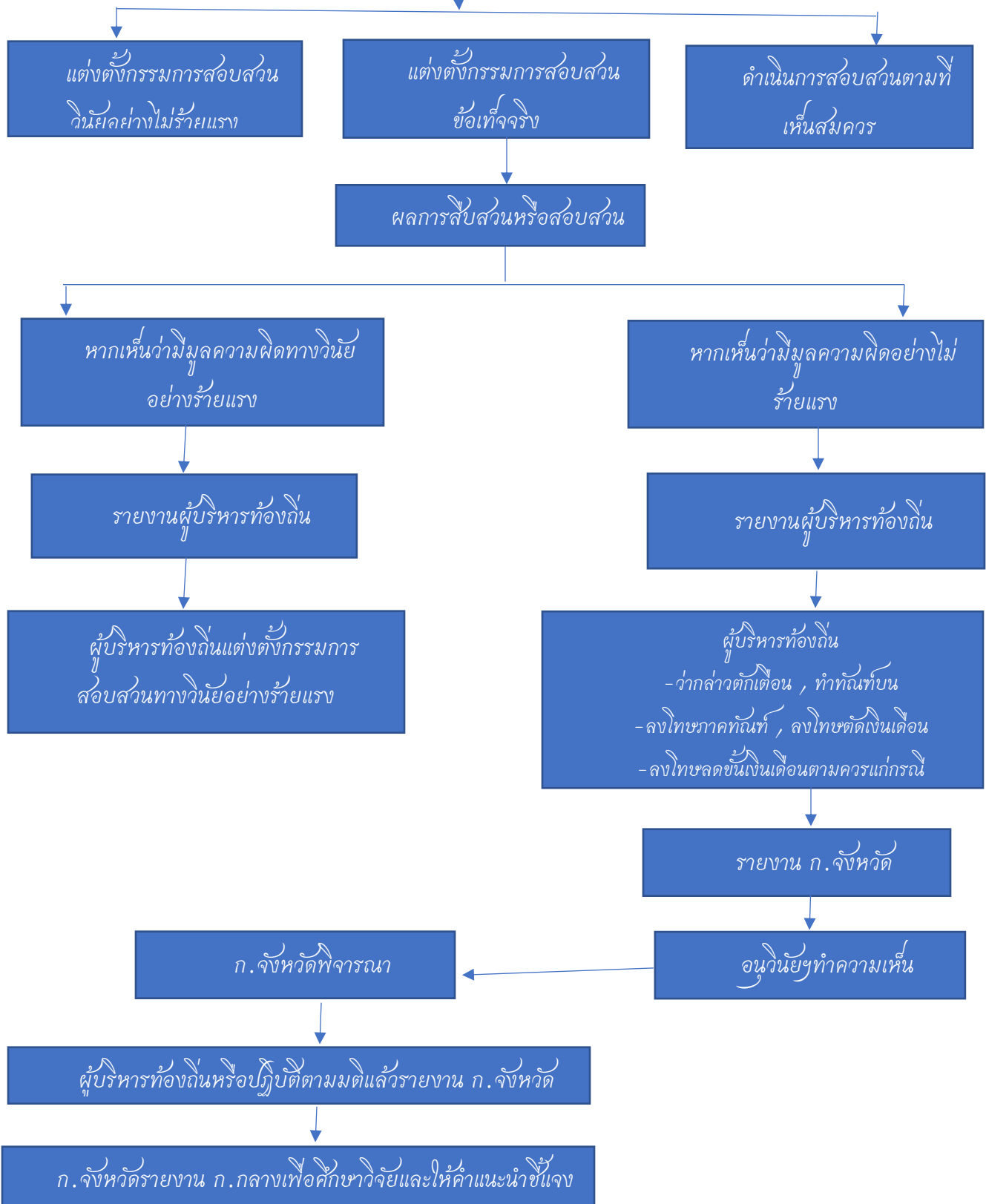
ระยะเวลาดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนวินัย

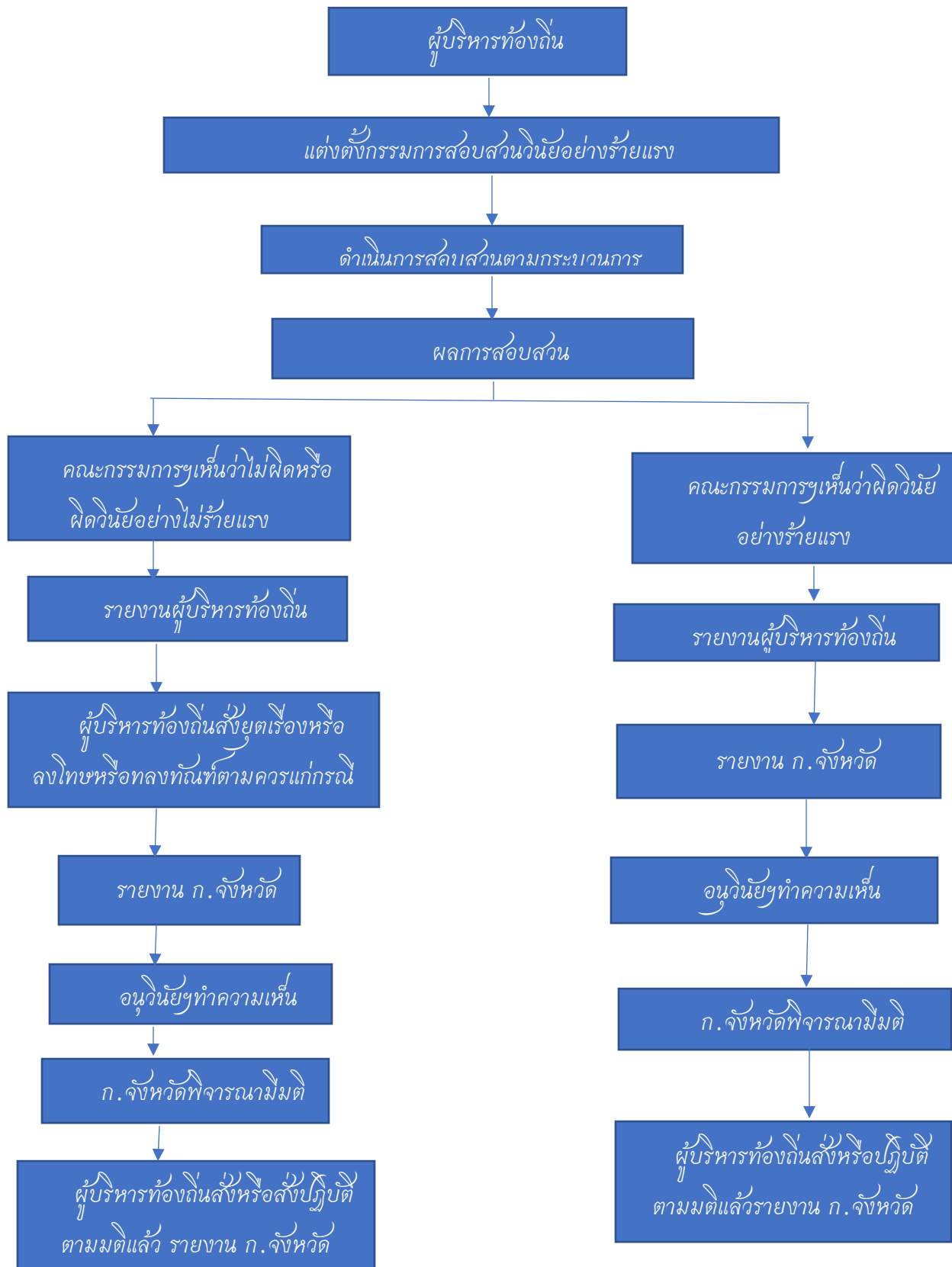
กระบวนการสอบสวนทางวินัย

กรณีมีมูลว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

กรณีมูลว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล
เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และเป็นธรรม กอปรกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ให้เหมาะสมกับลักษณะการบริหารและอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล แต่จะต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานกลางเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการ มาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๖) ประกอบมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไป เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการ รักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ✓

(๒) ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการ รักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

✓ (๓) ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการ รักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (แก้ไขเพิ่มเติม) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

✓ (๔) ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการ รักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

✓ (๕) ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการ รักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในมาตรฐานทั่วไปนี้

พนักงานส่วนตำบล ให้หมายความรวมถึง พนักงานครูองค์การบริหารส่วนตำบลและบุคลากรทางการ ศึกษาในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นด้วย

คู่กรณี หมายความว่า บุคคลผู้มีเหตุทะเลาะวิวาท ร้องเรียน ฟ้องร้องซึ่งกันและกัน หรือเป็นคู่หมั้น หรือคู่สมรส เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ เป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น เป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทน หรือตัวแทน เป็นเจ้านี่หรือลูกหนี้ เป็นนายจ้าง ของคู่กรณี หรือเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาซึ่งมีสภาพร้ายแรงอัน อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นธรรม

ตัวการสำคัญ หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ซึ่งชักชวน โน้มน้าว ล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือ กระทำการใด ๆ อันทำให้พนักงานส่วนตำบลผู้อื่นจำต้องปฏิบัติตามโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้

หมวด ๒

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๕ พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๖ พนักงานส่วนตำบลต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๗ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควร ได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ พนักงานส่วนตำบลต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๙ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษา ประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทาง ราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยมิให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติ คณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง

ข้อ ๑๑ พนักงานส่วนตำบลต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหว อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็ม ความสามารถ

ข้อ ๑๒ พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๕ พนักงานส่วนตำบลต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ พนักงานส่วนตำบลต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๗ พนักงานส่วนตำบลต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๘ พนักงานส่วนตำบลต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างพนักงานส่วนตำบลด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๙ พนักงานส่วนตำบลต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๐ พนักงานส่วนตำบลต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๒๑ พนักงานส่วนตำบลต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๒๒ พนักงานส่วนตำบลต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๓

วิธีก่อนการดำเนินการทางวินัยและสถานโทษทางวินัย

ข้อ ๒๔ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยให้กระทำโดย การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยให้กระทำโดย การเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่พยานหลักฐาน ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลรีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่

เมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามวรรคห้า เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่าการกล่าวหาพนักงานส่วนตำบลผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

ภายใต้บังคับวรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก หากความปรากฏแก่ผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช้นายกองคํการบริหารส่วนตำบล ให้ผู้บังคับบัญชาอื่นนั้นรายงานตามลำดับชั้นถึงนายกองคํการบริหารส่วนตำบลโดยเร็ว

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นตามวรรคห้า จะกระทำโดยแต่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้

การกล่าวหาต้องกระทำเป็นหนังสือ ถ้าเป็นการกล่าวหาด้วยวาจาให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกเป็นหนังสือ และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการตามวรรคห้า

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคห้าแล้ว ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้ดำเนินการตามมาตรฐานทั่วไปนี้ โดยกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒๖ วรรคสาม แต่ถ้าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ในกรณีผู้บังคับบัญชาเป็นนายกองคํารับการบริหารส่วนตำบลให้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

ข้อ ๒๕ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จึงต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรคงโทษตามหมวด ๘

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

หมวด ๔

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๖ การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานส่วนตำบลซึ่งมีกรณีอื่นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า โดยต้องแจ้งข้อกล่าวหา สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามหมวด ๖

ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนตามที่นายกองคํารับการบริหารส่วนตำบลเห็นสมควร โดยอาจมอบหมายให้พนักงานส่วนตำบลผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาสอบสวนแทน หรือตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ได้

การสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ วรรคห้า หากได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว นายกองคํารับการบริหารส่วนตำบลจะสั่งลงโทษตามข้อ ๘๔ โดยไม่ต้องตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงอีกได้

การดำเนินการตามวรรคสาม หากเป็นการตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการมีสาระสำคัญตามหมวด ๗ โดยอนุโลม

ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองคํารับการบริหารส่วนตำบลสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามหมวด ๗

เมื่อดำเนินการตามวรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคหกแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๘๔ หรือข้อ ๘๕ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงจะสั่งยุติเรื่องเป็นหนังสือได้

ในกรณีนายกองคํารับการบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามวรรคหก ในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๖ (๔) หรือข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ และคณะกรรมการสอบสวนตามข้อดังกล่าวได้สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหก จะนำสำนวนการสอบสวนตามข้อดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวน และทำความเข้าใจเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคหกแล้วก็ได้

ข้อ ๒๗ ให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจง หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจง หรือให้ข้อมูล หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ข้อ ๒๘ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการ หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย นายกองคํการบริหารส่วนตำบลมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ และดำเนินการทางวินัยตามมาตรฐานทั่วไปนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการเว้นแต่กรณีผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้งดโทษเสีย

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง นายกองคํการบริหารส่วนตำบลต้องสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวจะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนมิได้

ข้อ ๒๙ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ นายกองคํการบริหารส่วนตำบลมีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมีได้กระทำผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้พนักงานส่วนตำบลผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก นายกองคํการบริหารส่วนตำบลมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามมาตรฐานทั่วไปนี้ต่อไปได้

ในกรณีสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นพนักงานส่วนตำบลตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การออกคำสั่งตามข้อนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลก่อน

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการ ระยะเวลาให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ

หมวด ๕

การกันเป็นพยานและการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๓๐ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับพนักงานส่วนตำบลผู้อื่นและผู้นั้นมีใช้ตัวการสำคัญ อาจได้รับการกันเป็นพยาน และการคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ ไม่ว่าจะมีส่วนตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ถ้าผู้นั้น

(๑) ได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมา ต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยกับตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้

(๒) ได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมา ต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ซึ่งไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใด เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้

ข้อ ๓๑ การกันเป็นพยาน การสิ้นสุดการกันเป็นพยาน การคุ้มครองพยาน และการสิ้นสุดการคุ้มครองพยาน เป็นอำนาจของนายกองค้การบริหารส่วนตำบลโดยต้องทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๓๒ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๓๐ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่เป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการข่มขู่ผู้บังคับบัญชาเหนือตน

กรณีผู้บังคับบัญชาอื่นซึ่งมิใช่ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลได้รับข้อมูล ให้รายงานตามลำดับชั้นจนถึงนายกองค้การบริหารส่วนตำบลเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓๓ การพิจารณากันพนักงานส่วนตำบลเป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันเป็นพยานเพื่อชักจูงให้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหานั้น

ข้อ ๓๔ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิเหตุอันสมควรที่จะกันผู้ถูกสอบสวนรายใดเป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองค้การบริหารส่วนตำบลโดยเร็วเพื่อสั่งกันผู้นั้นเป็นพยาน ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรกันผู้ถูกสอบสวนรายนั้นเป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันเป็นพยานเป็นอันยุติ เว้นแต่มีกรณีตามข้อ ๓๖

ข้อ ๓๕ ภายใต้งบข้อ ๓๐ เมื่อความปรากฏแก่นายกองค้การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้มีการตรวจสอบและพิจารณาแล้ว นายกองค้การบริหารส่วนตำบลอาจกันพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นเป็นพยานก็ได้

ข้อ ๓๖ หากผู้ถูกกันเป็นพยานตามข้อ ๓๔ หรือข้อ ๓๕ แล้วแต่กรณี ไม่มาให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือกลับคำให้การ คณะกรรมการสอบสวนต้องรายงานนายกองค้การบริหารส่วนตำบลสั่งให้การกันผู้นั้นเป็นพยานสิ้นสุดลง และให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๓๗ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแจ้งการกันเป็นพยานและการสิ้นสุดการกันเป็นพยานให้ผู้ถูกกันเป็นพยานและบุคคล หรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการทราบ แล้วส่งให้ประธานกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๘ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายกองค้การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ให้การคุ้มครองพยานดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใด ๆ ที่จะทำให้ทราบว่ามีผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช่อำนาจไม่ว่าในทางใด หรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของผู้นั้นในทางเสียหาย

(๓) มิให้ผู้นั้นถูกกลั่นแกล้ง หรือถูกข่มขู่เพราะเหตุที่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

ข้อ ๓๙ ในกรณีพนักงานส่วนตำบลผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือให้คุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้ันได้รับการคุ้มครองแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติในภายหลังได้

ข้อ ๔๐ ภายใต้บังคับข้อ ๓๙ พนักงานส่วนตำบลซึ่งเป็นพยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังมีได้ให้การคุ้มครอง หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ในกรณีเป็นผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีในนายกองค้การบริหารส่วนตำบล ผู้ันอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายกองค้การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

ข้อ ๔๑ เมื่อนายกองค้การบริหารส่วนตำบลได้รับคำร้องตามข้อ ๔๐ หรือความปรากฏแก่นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องให้การคุ้มครองพยานทันที หากมีความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยในชีวิต นายกองค้การบริหารส่วนตำบลอาจสั่งให้พยานผู้ันไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดโดยความสมัครใจของพยานโดยเร็วก็ได้

ข้อ ๔๒ พนักงานส่วนตำบลซึ่งเป็นพยานผู้ใดเห็นว่านายกองค้การบริหารส่วนตำบลยังมีได้ให้การคุ้มครองตามหมวดนี้ หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ผู้ันอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลก็ได้

เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติให้พยานผู้ันไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด แล้วแจ้งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลเพื่อทราบ โดยอาจปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการที่กฎหมายกำหนดในภายหลังก็ได้

ข้อ ๔๓ ในกรณีนายกองค้การบริหารส่วนตำบลเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาและมีมติให้พยานผู้ันไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

ในกรณีนายกองค้การบริหารส่วนตำบลไม่ดำเนินการตามข้อ ๔๒ ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ หรือในกรณีที่เห็นสมควร ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติแจ้งผู้ควบคุม หรือกำกับดูแลดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๔๔ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ จนกว่าจะมีการส่งยุติเรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดเสร็จสิ้น และเหตุแห่งการคุ้มครองพยานหมดสิ้นไป ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติให้ผู้ได้รับการคุ้มครองพยานกลับไปปฏิบัติหน้าที่เดิม

หมวด ๖

การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๔๕ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด และนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพในเรื่องที่ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๔ โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๘๖ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยศาลมิได้รอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษไว้ หรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน และนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๘๗ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องต่อหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิดแต่ให้รอการกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษแล้วแต่ให้รอการลงโทษไว้ และนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) มีกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือไว้แล้ว

ถือเป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลจะสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

หมวด ๗

การสอบสวนพิจารณา

ข้อ ๘๘ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนพิจารณาพนักงานส่วนตำบลซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือพนักงานส่วนตำบลซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ให้เป็นไปตามหมวดนี้

ข้อ ๔๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากพนักงานส่วนตำบลในสังกัด กรณีมีเหตุผล ความจำเป็น หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา หรือเพื่อความยุติธรรม การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจแต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธาน กรรมการซึ่งมีตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ตามที่คณะกรรมการกลางพนักงาน ส่วนตำบลกำหนด โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อย หนึ่งคน

ในกรณีจำเป็นจะให้มีส่วนช่วยเลขานุการซึ่งเป็นพนักงานส่วนตำบล หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน หรือลูกจ้างประจำหรือพนักงานจ้างตามภารกิจที่มีคุณสมบัติตามวรรคสอง ด้วยก็ได้ และให้นำข้อ ๕๔ ข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลว่านายกองค้การบริหารส่วนตำบลเป็นคู่กรณี กับผู้ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ตรวจสอบ หากพบว่าเป็นความจริง ให้แจ้งขอความยินยอมจากต้นสังกัดแล้วพิจารณาและมีมติคัดเลือก คณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติ

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่ สอบสวนแล้วเสร็จ ให้ทำรายงานการสอบสวนเสนอไปยัง คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาแล้วมีมติเป็น ประการใดให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๗๗ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะมีตำแหน่งระดับต่ำกว่า หรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๕๐ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มี สารระสำคัญตามแบบ สว.๑ ท้ายมาตรฐานทั่วไปนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งระดับของผู้ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๕๑ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็น หลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือ วันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนา คำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของ ทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวน และส่งหลักฐานการ รับทราบ หรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕๒ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๕๑ (๒) แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการ สอบสวนเพื่อพิจารณาวางแนวทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕๓ การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๖๑ และข้อ ๗๕ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกองคการบริหารส่วนตำบลภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความเป็นธรรมอย่างไร ในการนี้ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากนายกองคการบริหารส่วนตำบลเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้คัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีนายกองคการบริหารส่วนตำบล ไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้เลขานุการกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองคการบริหารส่วนตำบลเพื่อดำเนินการตามข้อ ๕๖ ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๔ วรรคสี่ ถูกคัดค้านหรือเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้าน ให้ดำเนินการตามวรรคสอง โดยนายกองคการบริหารส่วนตำบลต้องเสนอคำคัดค้านไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับหนังสือคัดค้าน คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลต้องพิจารณาคำคัดค้านโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือคัดค้านจากนายกองคการบริหารส่วนตำบล เมื่อผลการพิจารณาเป็นประการใด ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น หากคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลไม่พิจารณาและมีมติภายในสามสิบวันให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาและมีมติคัดเลือกกรรมการสอบสวนแทนผู้นั้น

ในกรณีมีการคัดค้านตามวรรคสอง วรรคหก และข้อ ๕๕ ให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวจนกว่านายกองคการบริหารส่วนตำบล หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี จะพิจารณาสั่งคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านให้ทราบ

ข้อ ๕๕ ในกรณีผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๕๔ วรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อนายกองคการบริหารส่วนตำบลตามข้อ ๕๔ วรคสอง และให้นำข้อ ๕๔ วรคสาม วรคสี่ และวรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕๔ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้านายกองคการบริหารส่วนตำบลเห็นว่ามิเหตุอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็น กรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยต้องแสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๕๑ มาใช้บังคับโดย อนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๕๗ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหมวดนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่ กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในกรณีให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวม ประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน

ข้อ ๕๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมตามข้อ ๕๒ แล้วแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๐ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเท่าที่มีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้ดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อนายกองคการบริหารส่วนตำบล ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกองคการบริหารส่วนตำบล เพื่อขอ ขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ ประธานกรรมการรายงานเหตุให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลเสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕๙ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวน บันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวน หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือ พยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๖๐ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๕๒ แล้ว ให้ คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ทราบ ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในกรณีให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเป็นหนังสือด้วยว่าผู้ถูก

กล่าวหาว่ามีสิทธิได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามข้อ ๖๑

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายมาตรฐานทั่วไปนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร แล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ากรกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการอย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๖๑ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบกรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้า

ข้อ ๖๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๖๐ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการหรือไม่ อย่างไร แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ อย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ท้ายมาตรฐานทั่วไปนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บ

ไว้ในส่วนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบ ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบ ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนดเวลา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในส่วนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และ วัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในส่วนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอให้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอส่วนการสอบสวนตามข้อ ๗๖ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๖๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๖๑ เสร็จแล้ว ก่อนเสนอส่วนการสอบสวนต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามข้อ ๗๖ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมหรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนใหม่ตามข้อ ๗๔ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณี เช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๖๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๖๕ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการ ล่อลวง ชู่เชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๖๖ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูก สอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่ทนายความหรือที่ ปริกษาของผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่ง การสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว. ๕ ท้ายมาตรฐานทั่วไปนี้ แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็น หลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุก หน้า

ในการบันทึกถ้อยคำห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อ กำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๗ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีพยานมาแต่ไม่ให้อภัยคำ หรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลา อันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มี การสอบสวนตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๘ คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนให้หมดประเด็น ในกรณีที่เห็นว่าการสอบสวน พยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ คณะกรรมการ สอบสวนจะมีมติงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน ตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๙ ในกรณีจะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการนอกการ บังคับบัญชาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวน จะรายงานต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้นายกองค์การบริหาร ส่วนตำบล หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้น สอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐาน แทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองค์การบริหารส่วน ตำบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือ หัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นเลือกพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่ เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนมาเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรฐานทั่วไปนี้ และให้นำข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ และข้อ ๖๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๐ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังนายกองคํการบริหารส่วนตำบลโดยเร็ว ถ้านายกองคํการบริหารส่วนตำบลเห็นว่าการณมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้

ข้อ ๗๑ ในกรณีการสอบสวนพาดพิงไปถึงพนักงานส่วนตำบลผู้อื่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้ที่ถูกพาดพิงนั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังนายกองคํการบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีนายกองคํการบริหารส่วนตำบลเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้ แต่หากผู้ถูกพาดพิงเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๗๒ ในกรณีนายกองคํการบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนเพื่อสอบสวนพนักงานส่วนตำบลผู้ใดในเรื่องที่ผู้นั้นหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ และนายกองคํการบริหารส่วนตำบลเห็นว่าการสอบสวนเรื่องนั้นมีมูลว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งนายกองคํการบริหารส่วนตำบลเห็นควรสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้นั้นตามข้อ ๖๖ วรรคหก ให้ดำเนินการตามมาตรฐานทั่วไปนี้ กรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๖๖ วรรคหก จะนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ มาประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๗๓ ในกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๗๔ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๔ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ และให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๔ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ พร้อมทั้งพิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๗๗ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีต่อไป

ข้อ ๗๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติ ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ หรือไม่ อย่างไร

(๓) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ หรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๗๖ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๗๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ ท้ายมาตรฐานทั่วไปนี้ เสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ ๖๗ และข้อ ๖๘ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วิวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบาญต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

การแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องใดไปแล้ว จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องนั้นอีกมิได้ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๗๘ วรรคสอง

ข้อ ๗๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๔ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิด หรือไม่มีเหตุที่จะให้ออกจากราชการตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ สมควรยุติเรื่อง หรือกระทำผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลพิจารณาและสั่งการภายในสามสิบวัน นับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

(๒) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่านายกองคการบริหารส่วนตำบลจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม นายกองคการบริหารส่วนตำบลต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อพิจารณาตามข้อ ๘๕ ของมาตรฐานทั่วไปนี้ หรือตามข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการภายในสามสิบวัน นับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

การพิจารณาดำเนินการของนายกองคการบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงความเห็นเป็นหนังสือ กรณีเห็นแย้งให้อ้างเหตุผลประกอบด้วย

ข้อ ๗๘ ในกรณีนายกองคการบริหารส่วนตำบลเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็น พร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น โดยอาจกำหนดมาตรการเร่งรัดการสอบสวนเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือนายกองคการบริหารส่วนตำบลเห็นเป็นการจำเป็น นายกองคการบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นตามวรรคหนึ่งก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นำข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติม ไปให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

ข้อ ๗๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามที่กำหนดในข้อ ๔๙ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไปเฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน มีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคล ดำเนินการไม่ถูกต้องตามข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๖๙

ในกรณีเช่นนี้ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๘๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ด้วย

ข้อ ๘๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามหมวดนี้ นอกจากที่กำหนดในข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ และข้อ ๘๑ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้การ

สอบสวนต่อนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม นายองค์การบริหารส่วนตำบลจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๘๓ การนับระยะเวลาตามมาตรฐานทั่วไปนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๘

การลงโทษทางวินัย

ข้อ ๘๔ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรลดโทษ จะงดโทษให้โดยถือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

กรณีการกระทำในเรื่องเดียวกัน แต่เป็นความผิดวินัยหลายฐานความผิด ให้สั่งลงโทษในสถานโทษที่หนักที่สุดเพียงสถานเดียวแห่งการกระทำนั้น

นายองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือน และลดขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งได้ ดังนี้

(๑) ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕ % และเป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน

(๒) ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

ข้อ ๘๕ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือนายองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาให้ความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติเป็นประการใด ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามข้อ ๙ วรรคสาม ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธาน

(๒) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดจำนวนหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยนายองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหนึ่งคน และพนักงานส่วนตำบลจำนวนหนึ่งคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวนสองคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านการดำเนินการทางวินัย

(๕) ข้าราชการสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในจังหวัด จำนวนหนึ่งคน เป็นเลขานุการ การแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายเลขานุการกรรมการสอบสวนให้เป็นผู้นำเสนอรายงานการดำเนินการทางวินัยในการประชุมของคณะอนุกรรมการ หรือของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ แต่ห้ามมิให้ผู้นั้นพิจารณาหรือแสดงความคิดเห็นในการประชุม

กรณีคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติแล้ว แต่ยังมีได้มีการปฏิบัติตามมติ ผู้จะถูกลงโทษได้โอนไปสังกัดใหม่ ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลสังกัดเดิมส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมมติไปยังคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่เพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการสังกัดใหม่พิจารณาทำความเข้าใจเห็นเสนออีก

ข้อ ๘๖ การลงโทษพนักงานส่วนตำบล ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยายาม โดยอคติ หรือโดยโทสจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงให้ชัดเจนว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยโดยมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน พยานหลักฐาน และเหตุผลที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างไร เป็นการกระทำผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด

การลงโทษตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นคำสั่ง และระบุสิทธิในการอุทธรณ์ และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งด้วย วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามข้อ ๘๔ หรือข้อ ๘๗ วรรคสอง หรือวรรคสาม ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามหมวด ๓ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ทำคำสั่งตามแบบ ลท.๑ แบบ ลท.๒ หรือแบบ ลท.๓ ท้ายมาตรฐานทั่วไปนี้

(๒) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ ๘๕ หรือการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่มาตรฐานทั่วไปนี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลตั้งแต่วันใดให้เป็นไปตามหมวด ๔ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๔ ท้ายมาตรฐานทั่วไปนี้

(๓) การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นไล่ออก หรือปลดออกจากราชการตามข้อ ๘๕ หรือเป็นโทษไล่ออก หรือปลดออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่มาตรฐานทั่วไปนี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลตั้งแต่วันใด ให้นำ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับแล้ว

(๕) การสั่งลดโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ หรือโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่มาตรฐานทั่วไปนี้ใช้บังคับ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ จะสั่งให้มีผลตั้งแต่วันใด ให้นำ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๖) คำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษตามข้อ ๘๗ วรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๕ ท้ายมาตรฐานทั่วไปนี้

(๗) การสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ตามข้อ ๙ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิ การอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ซึ่งเป็นกรณีผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ทำคำสั่งดังกล่าว ตามแบบ ลท.๖ ท้ายมาตรฐานทั่วไปนี้

(๘) การสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ตามข้อ ๙ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิ การอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ซึ่งเป็นกรณีผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสั่งให้ผู้อุทธรณ์ กลับเข้ารับราชการ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.๗ ท้ายมาตรฐานทั่วไปนี้

(๙) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญแสดง เลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง แล้ว

หมวด ๙

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๘๗ เมื่อนายกองคํการบรหการส่วนตํบลได้ดําเนินการทางวินัยแก่พนักงานส่วนตํบล โดยสั่ง ลงโทษ หรืองดโทษ ตามข้อ ๘๔ หรือสั่งยุติเรื่องแก่พนักงานส่วนตํบลผู้ใดแล้ว ให้รายงานไปยังคณะกรรมการ พนักงานส่วนตํบลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดําเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ ตามข้อ ๘๕ วรรคสาม ทำความเห็นเสนอ และคณะกรรมการพนักงานส่วนตํบลต้องพิจารณามิมีมติให้แล้วเสร็จ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันทีเลขนํการคณะกรรมการพนักงานส่วนตํบลได้รับรายงานการดําเนินการทางวินัย จากนายกองคํการบรหการส่วนตํบล

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นซึ่งคณะอนุกรรมการพิจารณาการดําเนินการทางวินัยและการให้ออกจาก ราชการ และคณะกรรมการพนักงานส่วนตํบล ไม่อาจพิจารณามิมีมติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในรายงานการประชุมด้วย

คณะกรรมการพนักงานส่วนตํบลอาจมีมติในคราวเดียวให้เลขนํการคณะกรรมการพนักงานส่วน ตํบลส่งรายงานการดําเนินการทางวินัยไปให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดําเนินการทางวินัยและการให้ออก จากราชการพิจารณาทำความเห็นเสนอก่อนการพิจารณาและมีมติของคณะกรรมการพนักงานส่วนตํบลก็ได้

เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตํบลพิจารณาเห็นว่าการลงโทษหรืองดโทษหรือสั่งยุติเรื่อง ตามวรรค หนึ่ง เป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้นายกองคํการบรหการส่วนตํบลสั่งหรือ ปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

การพิจารณารายงานการดําเนินการทางวินัยของคณะอนุกรรมการพิจารณาการดําเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการ หรือของคณะกรรมการพนักงานส่วนตํบล แล้วแต่กรณี ต้องแสดงเหตุผลให้ปรากฏ เป็นหนังสือในรายงานการประชุมด้วย

ในกรณีนายกองคํการบรหการส่วนตํบลได้สั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ หรือสั่งยุติ เรื่อง ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานทั่วไปนี้ หรือสั่งให้พนักงานส่วนตํบลผู้ใดออกจากราชการตามข้อ ๖ (๔) หรือข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ ให้รายงานการดําเนินการทางวินัย หรือการ สอบสวน หรือการให้ออกจากราชการต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตํบลเพื่อทราบ

เมื่อนายกองค้การบรหการส่วนตำบลได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษ หรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน หรือลดชั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัด หรือลดลงไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ข้อ ๘๘ เมื่อนายกองค้การบรหการส่วนตำบลได้ดำเนินการทางวินัย หรือพิจารณาลงความเห็นให้พนักงานส่วนตำบลออกจากราชการในเรื่องใด ถ้าคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลพนักงานส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ให้มีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบไปให้นายกองค้การบรหการส่วนตำบลเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่นายกองค้การบรหการส่วนตำบลได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในการสอบสวนเพิ่มเติม ถ้าคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นเป็นการสมควรส่งประเด็นหรือข้อสำคัญใดที่ต้องการทราบไปสอบสวนพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ หรืออยู่นอกอำนาจของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ก็ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญนั้นไปเพื่อขอให้นายกองค้การบรหการส่วนตำบล หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นทำการสอบสวนแทนได้ และให้นำข้อ ๖๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีนายกองค้การบรหการส่วนตำบลส่งประเด็นหรือข้อสำคัญตามวรรคสองไปเพื่อให้ นายกองค้การบรหการส่วนตำบล หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ในเรื่องเกี่ยวกับกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๖ วรรคหก ให้นำการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลว่าการดำเนินการทางวินัยของนายกองค้การบรหการส่วนตำบลใด หรือการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแห่งใดขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไปนี้ ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อไป

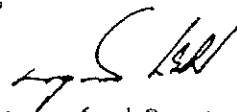
ข้อ ๘๙ ในกรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนก่อนวันที่มาตรฐานทั่วไปนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยอนุโลมจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการตามมาตรฐานทั่วไปนี้

พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่มาตรฐานทั่วไปนี้ใช้บังคับ หรือพนักงานส่วนตำบลซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล ให้นายกองค้การบรหการส่วนตำบลดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามมาตรฐานทั่วไปนี้ ส่วนการดำเนินการเพื่อปรับบทความผิดและการสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำผิด

กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลสังกัดปัจจุบันพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล

ครุฑ

คำสั่ง...(ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล)
ที่...../ (เลขปีพุทธศักราช)
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....พนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง
.....ระดับ.....สังกัด.....มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติ
ตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่อง.....
(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒
และความในข้อ ๒๖ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย/ข้อ ๗
ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูก
กล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

-(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นประธานกรรมการ
-(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการ
-(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นกรรมการและเลขานุการ
-(ชื่อและตำแหน่ง).....เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗ ว่าด้วยการสอบสวน
พิจารณาของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้แล้ว
เสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อน
ความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง
หน้าที่ราชการ ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือในกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงพนักงานส่วน
ตำบลผู้อื่นและคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำ
การในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วยให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง
(.....)
ตำแหน่ง

- หมายเหตุ ๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธาน กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ
(ถ้ามี) ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหารและตำแหน่งในทางสายงาน ตลอดจนจระดับ
ตำแหน่ง (ถ้ามี)
๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหาร และ
ตำแหน่งในสายงานตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
๓. ในกรณีจำเป็นจะให้มิผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๐
ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตน
ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล).....ที่...../.....เรื่อง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้
.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้

.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้
กระทำการใด เมื่อใดอย่างไร).....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ผู้ถูกกล่าวหา
มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือ นำพยาน หลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....ลายมือชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ ๑. ในกรณีเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมแจ้ง
และอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้
กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ นี้ เป็น ๒
ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหา
ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๒. ในกรณีส่งบันทึกตามแบบ สว. ๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้
กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อในบันทึกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวน
ทั้งหมด และให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่ง
ให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ

และวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

๓. ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกรพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

- หมายเหตุ ๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑
ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัยและการดำเนินทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องมี
กรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ
สอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้
๒. ในกรณีเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้
ทราบให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ นี้ เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวน
การสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน
ด้วย
๓. ในกรณีส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้ทำบันทึก
ตามแบบ สว.๓ นี้เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ
เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบ
ส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

- หมายเหตุ ๑. ให้ใช้แบบ สว. ๔ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๖๐ วรรคสามและวรรคสี่ ข้อ ๖๑ วรรคสาม และข้อ ๖๖ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ผู้ถูกกล่าวหา ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
 ๓. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
 ๔. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
 ๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถ
ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(พยาน).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....

อาชีพ.....(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ทั่วๆ ไป ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย).....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....

(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะ
ปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามคำสั่ง

.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำ
การใด เพื่อจูงใจ ให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึก
ถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า....(ชื่อพยานให้ถ้อยคำ).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

- หมายเหตุ ๑. ให้ใช้แบบ สว.๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
๒. การสอบปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
 ๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)...ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถ
ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่
ราชการ

เรียน(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เพื่อสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูก
กล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติ
หน้าที่ราชการ/บกพร่องในหน้าที่ราชการ/ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่อง.....
(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อวันที่.....เดือน
.....พ.ศ.....และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหมวด ๗ ว่าด้วยการ
สอบสวนพิจารณาของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
เสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่าอย่างไร ใน
กรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใดให้ระบุไว้ด้วย).....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้.....
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดย.....(แจ้งและอธิบายข้อ
กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และแจ้งโดยวิธีใด).....

๓.(ชื่อผู้กล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า.....
(ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร).....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วได้ความว่า
.....(อธิบายว่าได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๖๗
หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๖๘ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และ
การดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่ทดสอบจนนั้น พร้อมทั้ง
เหตุผลไว้ด้วย).....

- หมายเหตุ ๑. การประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๗๕ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง....(ระบุชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานส่วนตำบล.....ตำแหน่ง.....
.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนใน
อันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำความผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณี
กระทำความผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

.....เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไรร้ายแรงฐาน.....
ตามข้อ.....ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง
วินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
๒๕๔๒ และข้อ ๘๔ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
พนักงานส่วนตำบลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง
ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....
(ลงชื่อ)
(.....ชื่อผู้สั่ง.....)
.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ ๑. แบบ ลท. ๑ นายองค์การบริหารส่วนตำบลลงโทษภาคทัณฑ์ ตามข้อ ๘๔ ของมาตรฐานทั่วไป
เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และ
ตำแหน่งในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ถูกสั่งให้ประจำองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ระบุฐานะ
ดังกล่าวแทนตำแหน่งและระดับ
 ๓. การระบุข้อความผิด ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และให้
ระบุตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
 ๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ครุฑ

คำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..พนักงานส่วนตำบล.....ตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....
ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป
ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....
.....เป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงฐาน.....ตามข้อ.....ของ
มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ สมควรได้รับโทษตัด
เงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์
ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง
ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ ๑. แบบ ลท.๒ นายองค์การบริหารส่วนตำบลลงโทษตัดเงินเดือน ตามข้อ ๘๔ ของมาตรฐาน
ทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และ
ตำแหน่งในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้สั่งให้ประจำองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ระบุฐานะ
ดังกล่าวแทนตำแหน่งและระดับ
๓. การระบุข้อความผิด ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และให้
ระบุตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานส่วนตำบล.....ตำแหน่ง.....
.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือน
ในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณี
กระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

.....เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....
ตามข้อ.....ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘
สมควรได้รับโทษลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
๒๕๔๒ และข้อ ๘๔ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย จึงให้
ลงโทษลดขั้นเงินเดือน.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษและอัตราลงโทษ).....ขั้น

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
พนักงานส่วนตำบลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

(.....ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ ๑. แบบ ลท. ๓ นายองค์การบริหารส่วนตำบล ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตามข้อ ๘๔ ของ
มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และ
ตำแหน่งในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ถูกสั่งให้ประจำองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ระบุฐานะ
ดังกล่าวแทนตำแหน่งและระดับ
๓. การระบุข้อความผิด ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และให้
ระบุตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย หรือ
กฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิด
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล)
ที่...../..... (เลข พ.ศ.)
เรื่อง ลงโทษ...ออกจากราชการ

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานส่วนตำบล...ตำแหน่ง.....
.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนใน
อันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำ
ผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

.....เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....
ตามข้อ.....ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.
๒๕๕๘ (หรือตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิด) และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
.....(ระบุชื่อ).....ในการประชุมครั้งที่...../.....(เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่.....

พ.ศ.....ได้มีมติให้ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘๕ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงให้ลงโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ
พนักงานส่วนตำบลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง
ทั้งนี้ ตั้งแต่.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....
(ลงชื่อ)
(.....ชื่อผู้สั่ง.....)
.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ ๑. แบบ ลท.๔ นายองค์การบริหารส่วนตำบลลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามข้อ ๘๕ ของ
มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และ
ตำแหน่งในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ถูกสั่งให้ประจำองค์การบริหารส่วนตำบล ถูกสั่งพัก
ราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อ ๒๙ ให้ระบุฐานะดังกล่าวไว้ด้วย
๓. การระบุข้อความผิด ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และให้
ระบุตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (หรือ
กฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิด)
๔. การกำหนดโทษถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะระบุไว้ในคำสั่งด้วยก็ได้
๕. การสั่งให้คำสั่งมีผลบังคับตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามหมวด ๕ ว่าด้วยวันออกจากราชการองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘
๖. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง.....(ระบุเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง เพิ่มโทษ/ลดโทษ/งดโทษ/ยกโทษ

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล).....ที่...../.....ลงวันที่.....
พ.ศ.....ลงโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....พนักงานส่วนตำบล
.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด
.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น
.....บาท ซึ่งกระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามี
หลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)

อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....
ตามข้อ.....ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
โดยให้ลงโทษภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน/ลดขั้นเงินเดือน.....ชั้น
และได้รายงานการลงโทษต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล นั้น
.....(ระบุคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล).....
.....ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การลงโทษดังกล่าวเป็นการไม่ถูกต้อง/เหมาะสม โดย.....
(ระบุความเห็นโดยสรุป).....

.....(ระบุ
ชื่อผู้ถูกลงโทษ).....สมควรได้รับการเพิ่มโทษ/ลดโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน.....ชั้น/ตัดเงินเดือน.....%
เป็นเวลา.....เดือน/ภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘๔ และข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการ
ดำเนิน การทางวินัย จึงให้เพิ่มโทษ/ลดโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....จาก.....(ระบุสถานโทษ
และอัตราโทษเดิม).....เป็น.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลด และ
สำหรับกรณีลดขั้นเงินเดือนให้ระบุด้วยว่า โดยให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด ชั้นใด เป็นให้รับเงินเดือนใน
อันดับใด ชั้นใด).....

หาก.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ต่อ
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง
ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)
(.....ชื่อผู้สั่ง.....)
.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ ๑. แบบ ลท. ๕ นายองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามมติคณะกรรมการ
พนักงานส่วนตำบล ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย
และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. ถ้าเป็นกรณีลงโทษตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง ที่ไม่ใช่เป็นการเพิ่มโทษ หรือลดโทษให้ใช้ ลท.๑ แบบ
ลท. ๒ หรือแบบ ลท. ๓ แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม
๓. คำสั่งตโทษ หรือยกเว้นโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า "ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป"
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ยกโทษ/งดโทษ/ลดโทษ/เพิ่มโทษ

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล).....ที่...../.....ลงวันที่.....
พ.ศ.....ลดโทษ.....(ระบุโทษและอัตราโทษ).....แก่.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....
พนักงานส่วนตำบล.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท ซึ่งกระทำผิด
วินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)
.....อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงฐาน
.....ตามข้อ.....
ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น
.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และคณะกรรมการ
พนักงานส่วนตำบล.....ในการประชุมครั้งที่...../(เลข พ.ศ.) เมื่อ
วันที่.....พ.ศ.....ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า.....(ระบุความเห็น
ของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล).....
.....
จึงมีมติให้.....(ระบุมติของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล).....
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๙ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ.
๒๕๕๘ จึงให้.....
ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)
.....(ระบุชื่อผู้สั่ง.....)
.....(ตำแหน่ง).....

- หมายเหตุ ๑. แบบ ลท. ๖ นายองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามมติคณะกรรมการ
พนักงานส่วนตำบลตามข้อ ๕ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การ
พิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. การเพิ่มโทษหรือลดโทษให้ระบุด้วยว่าเพิ่มหรือลดจากสถานโทษและอัตราโทษใดเป็นสถานโทษ
และอัตราโทษใดและสำหรับกรณีลดขั้นเงินเดือน ให้ระบุด้วยว่าให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด
ขั้นใด เป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด
๓. คำสั่งงดโทษ หรือยกโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า “ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป”
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ครุฑ
คำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.)
เรื่อง ยกโทษ/งดโทษ/ลดโทษ/เพิ่มโทษ
และให้กลับเข้ารับราชการ

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล).....ที่...../.....ลงวันที่.....
พ.ศ.....ลงโทษ.....(ระบุโทษและอัตราโทษ).....แก่.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....
พนักงานส่วนตำบล.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท ซึ่งกระทำผิด
วินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้าหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี).....

อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐาน.....ตามข้อ
.....ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น
.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และคณะกรรมการ
พนักงานส่วนตำบล.....ในการประชุมครั้งที่...../.....(เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่.....พ.ศ.
.....ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า.....(ระบุมติคณะกรรมการพนักงานส่วน
ตำบล).....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๙ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงให้.....และให้.....
(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ).....กลับเข้ารับราชการในตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ
.....ชั้น.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)
.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ ๑. แบบ ลท. ๗ นายองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามมติคณะกรรมการ
พนักงานส่วนตำบลตามข้อ ๙ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์
การพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. การเพิ่มโทษหรือลดโทษให้ระบุด้วยว่าเพิ่มหรือลดจากสถานโทษและอัตราโทษใดเป็นสถานโทษ
และอัตราโทษใดและสำหรับกรณีลดขั้นเงินเดือน ให้ระบุด้วยว่าให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับ
ใด ชั้นใด เป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด ชั้นใด

๓. คำสั่งงดโทษ หรือยกโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า “ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป”

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก